

I N S T A N T A N E

Colegiul Național „C. D. Loga” Caransebeș
Revistă școlară

Nr. 16, anul VII, Iarna 2021-2022

The collage includes:

- A portrait of Radu Paraschivescu.
- An event poster for "HUMANITAS" featuring Radu Paraschivescu, dated 17 septembrie ora 18.00 at Galeria "Corneliu Baba" (Casa de Cultură), Caransebeș.
- A display of colorful musical note cutouts on a black background.
- A wooden box decorated with musical notes.
- A display of traditional dolls in various folk costumes.
- A banner for the "Deutsches Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz".

INSTANȚĂ

Publicație editată de
COLEGIUL NAȚIONAL „C. D. LOGA”
CARANSEBEȘ
Str. C.D.Loga, nr. 16
325400, jud. Caraș-Severin
Tel./fax 0255-514604
E-mail: colnatloga@gmail.com

Mulțumim pentru apariția acestui număr:

Director:
Prof. GABRIELA PFEIFER

Director adjunct:
Prof. ANGELA TĂTUCU

REDACTOR:
Prof. SORINA JURJ

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Prof. **GABRIELA PFEIFER**
Prof. **CORNELIA GRECU**
Prof. **SANDA BISTREAN**
Prof. **MIOARA BIVOLARU**
Prof. **PETRONELA CIOBOTEA**
Prof. **CARMEN LUPŞA**
Prof. **VISTIAN GHIMBOAŞĂ**
Prof. **IOAN DRĂGHINA**
Prof. **NICOLETA COZMA**
Prof. **DANIELA FARĂ**
Prof. **CRISTINA MURARIU**
Prof. **DANIELA DOMĂNEANTU**
Prof. **CECILIA CLIPA**

Responsabil limba germană:

Prof. **HELGA BIREESCU**

Responsabil limba engleză:

Prof. **ISABELLA GHERA**

TEHNOREDACTOR:
Prof. **CODRIN NEGOIȚĂ**

INSTANTANEE

ĜÂNDURI DE DECEMBRIE

Profesor Bivolaru Mioara,

Colegiul Național "C.D.Loga" Caransebeș

Scriu aceste rânduri în ajun de 1 Decembrie 2021. În oraș, se aprind luminile de Crăciun. E frumos! E de basm! E începutul unei povești care an de an ne duce cu gândul la cei "Trei crai de la Răsărit", la Nașterea Domnului! E luna speranței, a bucuriei!

Pentru noi români, de mai bine de 30 de ani, luna decembrie începe cu Marea Sărbătoare. În urmă cu 103 ani, într-o duminică, pe 1 Decembrie 1918, la Alba Iulia avea loc Marea Adunare Națională, unde 100 000 de români au ascultat Rezoluția citită de Vasile Goldiș:

"Adunarea Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba Iulia..., decreează unirea acelor români și a tuturor teritoriilor locuite de dânsii cu România."

Anterior, în 27 martie 1918, Sfatul Țării, reprezentând voința românilor de peste Prut, din Basarabia, declară: "...În puterea dreptului istoric și a dreptului de neam, pe baza principiului că popoarele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama sa, România." A urmat apoi Bucovina, la 28 noiembrie 1918 și în sfârșit, Transilvania.

INSTANTANEE

S-a făcut România Mare. Pentru realizarea ei a fost nevoie de ani de muncă intensă a unei generații de oameni politici excepționali. Am să numesc aici câțiva, rugându-i pe cei nepomeniți să mă ierte: regele Ferdinand, regina Maria, I.I.C. Brătianu, Ion Inculeț, Iancu Flondor, Iuliu Maniu, Alexandru Vaida-Voevod și mulți, mulți alții. Alături de ei, armata română implicată în conflict și mai săracă cu aproape 800 000 de oameni (morti, răniți, dispăruți). 1 Decembrie este despre ei, cei care acum mai bine de o sută de ani au realizat România Mare.

S-au bucurat români, o spun mărturiile vremurilor trecute, dar era o bucurie tristă! Războiul se încheiașe, Europa se restructura pe alte principii, marile imperii dispăruseră, principiul naționalităților triumfase. Și totuși, bucuria era tristă! Pentru multe familii războiului își luase tributul. S-au bucurat copiii ai căror tați s-au întors acasă; s-au bucurat părinții ai căror fii au venit acasă, chiar dacă mulți lăsaseră pe fronturile războiului bucăți din trupul lor. Și despre ei, cei mulți și necunoscuți este 1 Decembrie.

De aceea, dragi cititori, de 1 Decembrie fiți recunoscători lor, celor de atunci, celor care au făcut o țară cu eforturi pe care nu vom găsi niciodată timp să le cunoaștem și să le înțelegem cu adevărat. Cum am putea înțelege că mulți dintre cei pomeniți mai sus și mulți alții au murit în închisorile României comuniste? Tocmai ei, cei care s-au străduit două decenii să clădească o societate mai bună, după 1948 au fost vânați de noii conducători, considerați "dușmani ai poporului", umiliți și batjocorați. Nu, istoria nu e nedreaptă, doar oamenii, mai ales oamenii care pretind că fac istorie sunt nedrepti!

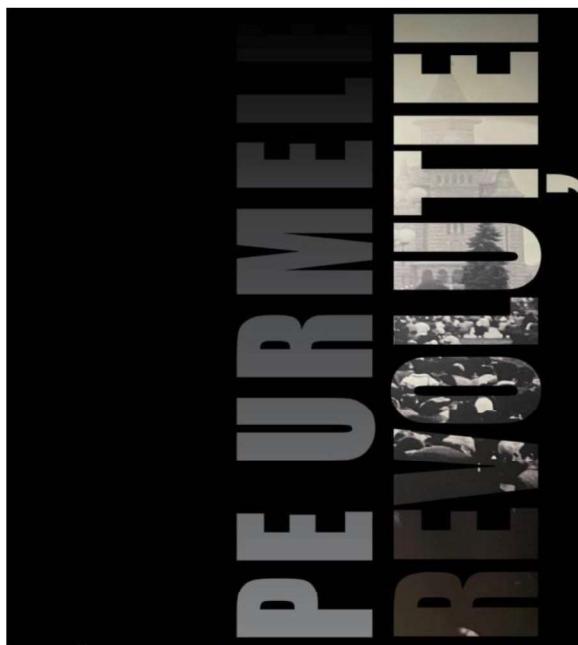

Istoria are timp și le aşază pe toate la locul cuvenit! S-a întâmplat într-un alt decembrie, acum 32 de ani. România Mare, devenită între timp mai mică, a ieșit în stradă și a luat, în Ajun de Crăciun, în 1989, "Portia de libertate", "Am învins!", "Dictatorul a fugit!", "Nu plecăm acasă, morții nu ne lasă!".... Și apoi..., apoi, aveți răbdare dragi cititori, v-am mai spus, istoria are timp și le aşază pe toate la locul cuvenit. Până atunci, încercați să nu uitați!

INSTANTANEE

Pe urmele Revoluției...

Prof. Bistrean Sanda

În luna decembrie, Cercul de lectură „Fărâmituri de lectură cu ceai” a adus în fața elevilor de liceu un proiect extrem de interesant, „The Solitude of crowd”. Proiectul a fost realizat cu sprijinul Asociației Memorialul Revoluției 16 –22 decembrie 1989, al Asociației Memoria Culturii și al Editurii Brumar.

Elevii au fost amfitrioni ai unui curs, susținut de lectorul universitar Lucian Vasile Szabo, unde le-au fost prezentate principalele

evenimente ale Revoluției Române din 1989, de la Timișoara. Totodată, elevii au fost provocati să scrie, despre Revoluție, poeme, texte ficționale în proză, pagini de jurnal – eseuri, texte autentice despre ceea ce simt și ceea ce gândesc. Textele vor fi publicate într-o carte comemorativă, publicată la Editura Brumar.

Alături de elevi, s-a aflat și președintele Asociației Luptătorilor în Revoluția din Decembrie 1989, Dan Avram, care le-a vorbit elevilor despre evenimentele desfășurate în Caransebeș, orașul nostru fiind printre primele orașe libere din România, după Timișoara, orașul-martir.

INSTANTANEE

Samoilă Mârza-„Fotograful Unirii”

Prof.Ghimboasă Vistian

Imaginea evenimentelor de la Alba-Iulia, din anul 1918, este comprimată în trei instantanee cu mulțimile venite la Alba-Iulia la Marea Adunare Națională și două cu tribunele oficiale. Toate poartă amprenta lui Samoilă Mârza, care și-a câștigat pe bună dreptate renumele de „ Fotograful Unirii”, dar care și-a trăit viața la limita sărăciei.

Samoilă Mârza (1886-1967) s-a născut la Gălățiu, comuna Sântimbru, la doar câțiva kilometri de Alba-Iulia. După absolvirea școlii primare și a liceului din Alba-Iulia, el este trimis de părinți la Sibiu, unde este ucenic al fotografului Iainek. Aparatul de fotografiat îl-a costat pe tatăl său, Ștefan Mârza, o pereche de boi. Nu a apucat să profeseze prea mult, întrucât a început Primul Război Mondial. Tânărul a fost mobilizat și trimis pe front, ca militar în armata austro-ungară. Mai bine de trei ani a fost în serviciul topografic și fotografic al armatei. Sfârșitul războiului îl găsește pe frontul din Italia. De aici ajunge la Viena. Aici, face trei clișee fotografice care surprind sfîntirea într-o cazarmă militară a primului steag tricolor al Consiliului Național Român Militar.

A ajuns în satul natal, Gălățiu, înainte cu patru zile de la Marea Adunare de la Alba-Iulia. În dimineața zilei de 1 Decembrie 1918, și-a pus pe bicicletă aparatul cu burduf, trepiedul și clișeele de sticlă și s-a alăturat delegației din satul său. Înainte de a pleca spre Alba-Iulia, i-a imortalizat pe tinerii din satul natal, îmbrăcați în străie populare. A ajuns în orașul în care s-a consumat Unirea în jurul orei 11 pe o vreme mohorâtă. Tânărul de 32 de ani nu a reușit să intre în Sala Unirii, întrucât nu deținea un „credințional”, un permis de acces. Autoritățile vremii angajaseră un fotograf german, Bach, care nu se prezenta. Imaginele de masă ne permit să vedem numărul mare de oameni.

INSTANTANEE

Chiar dacă fotografiile sale au ajuns celebre și dincolo de granițele țării, Samoilă Mârza a trăit aproape la limita sărăciei. Timp de aproape 60 de ani a folosit același aparat foto pe care îl avusese și la 1 Decembrie 1918.

După moartea lui și după ce „geniul Carpaților [...] ne-a redat istoria” , fotografiile lui Samoilă Mârza au început să aibă trecere, intrând și în manualele școlare.

INSTANTANEE

Istoricul Colegiului Național „C. D. Loga”

Prof. Pfeifer Gabriela

Istoria Colegiului Național „C. D. Loga” se pierde în vremi, prima știre ne este dată de Palia de la Orăștie – 1582 – în prefața căreia se arată că unul din traducătorii ei a fost Efrem Zăcan „dascăl de dascălie” al Sebeșului.

Din dorința de a se opune propagandei calvine, ia naștere o școală grămăticească la Caransebeș în spirit tradițional ortodox. Școala grămăticească caransebeșeană avea ca limbă de predare, pentru toate materiile de învățământ, limba română, cu excepția limbilor clasice, și a funcționat între 1635 – 1741 cu cinci dascăli, pregătind generații de învățători și preoți „în spiritul tradițiilor românești ortodoxe”.

Tradiția „școlii grămăticești” din Caransebeș este confirmată de însemnările ardeleanului Lazăr Popovici, venit în Banat ca dascăl și diacon, în satul Iaz, iar apoi, din 1748, la Caransebeș.

Școala aceasta, pe lângă tradiția ei veche, era cerută și de orașenii caransebeșeni, meseriași și

negustori antrenați în noile relații economice, precum și de necesitatea pregăririi dascălilor și elevilor satelor bănățene. Ea nu era decât un gimnaziu inferior, „gramaticele”, fiind clasa I și II ale gimnaziului obișnuit, urmate la catolici, de clasa a III-a „sintactica”, a IV-a „poetica”, a V-a „retorica”, a VI-a „filosofia”.

Faptul că preotul Lazăr Popovici, preot drept – măritor, scrie nota sa cu litere latine și cu ortografia uzitată în cărțile latine de pe atunci, dovedește că el a învățat latinește. Chiar și nota în care face referire la invazia lăcustelor, a scris-o cu litere latine.

Tradiția învățământului pedagogic este urmată de Ioan Tomiciu și Constantin Diaconovici Loga care dau noi valențe preparandiei caransebeșene pentru pregătirea învățătorilor atât de necesari în comunele grănicerești.

În anul 1817, Ioan Tomiciu îmantează comenziu regimentului un plan de organizare al școlilor naționale din graniță, plan care prevede, printre altele:

- ținerea la Caransebeș în fiecare an școlar, a unui curs de pedagogie, la care să participe toți candidații la posturile de învățători;
- la acest curs să participe, pe lângă candidații la posturile de învățători și învățători de la școlile naționale grănicerești, aceasta pentru uniformizarea metodelor de învățământ în întreaga rețea școlară a graniței;
- cursul va putea fi susținut dintr-un fond creat de comune prin aşa - numitul „tas pedagogic”, fond din care vor putea fi

INSTANTANEE

remunerați atât învățătorii săraci, cât și cei ce se evidențiază.

Constantin Diaconovici-Loga 1770-1850

Constantin Diaconovici-Loga s-a născut la Caransebeș, la 1 noiembrie 1770. Clasele primare le urmează la Caransebeș, gimnaziul la Lugoj și Facultatea de Drept la Budapesta.

În centrul preocupărilor sale didactice era însușirea corectă a scrierii și vorbirii limbii române, în calitate de pedagog, Loga atrage atenția atât părinților, cât și învățătorilor, asupra trăsăturilor cu care copiii se nasc, dar aceste trăsături moștenite se pierd din cauza lipsei de educație și preocupare pentru dezvoltarea lor.

Constantin Diaconovici-Loga s-a preocupat îndeaproape de organizarea și buna funcționare a școlilor grănicerești, care după desfășurarea unei bogate activități la Preparandia din Arad a fost numit la 11 iunie 1830, prin ordinul nr. 2383 al Consiliului aulic de război, director al școlilor naționale grănicerești din regimentul de grăniceri din Caransebeș.

Cărturar de ținută, Loga s-a străduit să facă tot ce i-a stat în putință pentru ridicarea școlii, deoarece era convins de rolul acestெia, după cum el însuși arăta: „toate acestea cum trebuiește fieștecare om să se poarte către cel de aproape al său cu înțelepciune și cu dragoste în școli se învață, toate acestea de la oameni învățați, ca și de la luminătorii neamului se pot auzi, toate acestea în cărți se află scrise”.

Ca și predecesorul său, Loga a dat o atenție deosebită pregătirii învățătorilor. Dintre materiile care se predau în „școala preparandă”, pe lângă cele teoretice, ca: pedagogia, gramatica, aritmetica „din cap”, istoria și citirea, se mai predau și probleme pur practice, legate de viața și activitatea pe care o desfășurau învățătorii. Dintre aceste materii făceau parte: economia, adică lucru pământului, măiestria grădinarilor în sădirea pomilor, creșterea albinelor și înmulțirea stupilor, precum și ridicarea frăgarilor și hrănirea viermilor de mătase.

În mai toate lucrările sale, Loga a strecurat multe sfaturi și îndrumări care însușite și urmate au dus la luminarea tineretului.

Desființarea în 1879 nu a însemnat însă și desființarea preparandiei, deoarece prin activitatea neobosită a episcopului Ioan Popasu, „Institutul pedagogic” din Caransebeș funcționează ca o necesitate în ciuda legilor venite de la „stăpânire”.

După 1 Decembrie 1918, Școala Normală din Caransebeș își împlinește misiunea de a forma dascălli necesari satelor noastre românești.

Astăzi, prin hărnicia cadrelor didactice s-a dus faima liceului în întreaga țară, fiind o școală model, axată pe probleme ce vizează perfecționarea procesului instructiv – educativ, largirea caracterului său formativ pe probleme cu un grad sporit de dificultate.

INSTANTANEE

C.D.Loga- pedagog și patron spiritual

Prof. dr. Daniela Fara

În fiecare an, la 1 noiembrie, gândurile elevilor și profesorilor de la Colegiul „C. D. Loga” din Caransebeș se îndreaptă cu recunoștință și adâncă prețuire asupra amintirii patronului spiritual al școlii noastre, profesorul, cărturarul și pedagogul Constantin Diaconovici Loga.

Banatul se poate mândri cu perioade de profundă creație spirituală ca o consecință a evoluției societății de pe aceste meleaguri. În acest proces, Școala, alături de Biserică, a avut mereu un rol important. În concepția iluministă, cele două instituții aveau rolul de „luminare” a populației prin răspândirea științei de carte în toate mediile.

Născut în Caransebeș, la 1 noiembrie 1770, C. D. Loga a învățat inițial aici, în localitatea natală, ulterior a urmat Gimnaziul din Lugoj și facultatea de Drept și Științe Politice din Budapesta. Elev și student eminent, și-a clădit o carieră remarcabilă: censor și corector, translator la Magistratul din Budapesta, profesor de limba română în același oraș, dascăl de gramatică și statistică la Preparandia din Arad și director al Școalelor Preparandiale.

Deși s-a format ca jurist, Constantin Diaconovici Loga s-a impus ca autor al unei vaste literaturi pedagogice, lingvistice, istorice și religioase. A avut un merit deosebit în procesul aflat în desfășurare de înlocuire a alfabetului chirilic cu cel latin și al impunerii limbii române în școlile pe care le dorea naționale.

Fidel spiritului iluminist al valorizării potențialului uman, a contribuit la procesul de transformare al omului dintr-un simplu contribuabil într-un cetățean a cărui voce să fie respectată de instituțiile statului.

În anul 1832, Constantin Diaconovici Loga a înființat la Caransebeș o școală de pedagogie, o Preparandie, structurată pe trei cursuri. Preocuparea cărturarului avea în vedere nu doar elevul, ci și educatorul, a cărui menire era de a deveni un model. Referindu-se la școală, Loga preciza că aceasta trebuie să urmărească ”luminarea minții” și ”îmbunătățirea inimii”, adică a educației morale.

Concepția sa pedagogică, materializată și prin acțiuni practice, s-a axat pe ideea că românii au datoria de a organiza propriile școli, deoarece devenirea națiunii nu se poate realiza fără învățământ. În opinia noastră, acesta este și motivul pentru care a fost ales, în semn de prețuire, să dea numele Colegiului „C. D. Loga”.

Ilustrul cărturar s-a stins din viață în 1850, în orașul său natal, Caransebeș.

Dacă în anii anteriori, elevii și profesorii colegiului nostru, împreună cu părinți și reprezentanți ai comunității noastre s-au mobilizat și au organizat diferite activități pentru a-și omagia patronul spiritual, în acest an am marcat această zi de sărbătoare doar în mediul on-line din cauza situației sanitare.

Însă adevăratul respect pe care îl putem aduce patronului spiritual al colegiului nostru îl reprezintă ceea ce facem zi de zi pentru a transforma niște copii în oameni adevărați care să poarte peste tot în lume, cu mândrie, numele instituției de învățământ care i-a format.

INSTANTANEE

Un colț de rai - Defileul Dunării

Prof. Ciobotea Petronela

Dunărea, al doilea fluviu ca debit și lungime din Europa, după Volga, străbate zece țări și patru capitale, creând peisaje unice prin frumusețea și măreția lor. Cel mai spectaculos loc creat de fluviu în lungul drum spre mare, este Defileul Dunării sau, cum este numit de localnici, „Clisura Dunării”.

Situat în sudul Banatului, în sudul județului Caraș-Severin, Defileul Dunării este considerat cel mai frumos defileu din Europa. Aici, Dunărea parcă „fierbe” între pereții abrupti de calcar, sporind frumusețea inegalabilă a peisajului.

Defileul începe la Baziaș și se termină în zona Hidrocentralei Porțile de Fier I, având o lungime de aproximativ 134 de kilometri. Este o zonă cu adevărat specială, prin diversitatea etnică, biologică și geologică, la care se adaugă repere istorice semnificative.

Dunărea este fascinantă și spectaculoasă pe întreaga „Clisură”, însă mai frumoasă și impunătoare este în zona celor două „cazane” – Cazanele Mici și Cazanele Mari.

Cazanele Mici se află între Valea Ogradena și Golful Dubova și au o lungime de 3,6 kilometri. Sunt străjuite de Masivul Ciucaru Mic (313 m), pe malul românesc și Masivul Strbacul Mic (626 m), de pe malul sărbesc. Aici, valea se îngustează foarte mult, distanța dintre malul românesc și cel sărbesc fiind de numai 150 m. Adâncimea apei atinge în Cazanele Mici chiar 100 m.

Cazanele Mari sunt despărțite de Cazanele Mici prin Golful Dubova. Ele se desfășoară între Golful Dubova și Valea Plavișeviței, având o lungime de 3,8 kilometri. Distanța dintre malul românesc și cel sărbesc este de aproape 200 de m, iar adâncimea apei atinge 80 de m. Cazanele Mari sunt străjuite de Masivul Ciucarul Mare și Masivul Strbacul Mare (Serbia).

La intrarea în Cazanele Mici, pe malul sărbesc, poate fi văzută Tabula Traiana, iar în Golful Mraconia este statuia lui Decebal, cea mai mare sculptură în piatră, din Europa, înaltă de 40,5 m și lată de 25 m, fiind a șasea statuie din lume, ca înălțime.

INSTANTANEE

Tabula Traiana, monument dedicat împăratului Traian, în anul 103 d. Hr., pentru a marca marșul trupelor romane spre Dacia. Acum, ea este ridicată cu peste 30 de m, mai sus față de locul inițial, pentru a nu fi inundată de apele fluviului, prin construirea lacului de acumulare Portile de Fier (1964-1971).

Statuia lui Decebal se constituie astfel, ca o replică la „Tabula Traiana”, situată la câteva sute de metri, în aval, pe malul sărbesc.

În apropierea Statuii lui Decebal, la aproximativ 500 de m, se află Mănăstirea Mraconia, cunoscută și sub numele de „Mănăstirea de sub apă.”

INSTANTANEE

Zona Cazanelor Mari este renumită prin relieful carstic spectaculos, reprezentat prin doline și peșteri, dintre care, cele mai cunoscute sunt Peștera Ponicova și Peștera Veterani.

Cazanele Dunării fac parte din Parcul Natural Transfrontalier „Porțile de Fier” și constituie o rezervație naturală unică. Datorită climatului mai bland, cu nuanțe submediteraneene, aici, apar elemente de floră și faună, de tip submediteranean. Dintre acestea amintim: liliacul sălbatic, smochinul, mojdreanul, cărpiniță, vipera, vipera cu corn, scorpionul, broasca țestoasă.

Acest ținut, de un farmec aparte își merită pe deplin renumele de „cel mai frumos defileu din Europa”.

INSTANTANEE

Proiect Erasmus+ 2020-1-RO01-KA102-078789

Prof. Fara Daniela

Prof. Negoită Codrin

În vara anului 2021, în perioada 05.07.2021-23.07.2021, 16 elevi ai Colegiului Național ”C. D. Loga” Caransebeș de la profilul matematică-informatică, însuși de două cadre didactice, prof. de informatică Negoită Codrin și responsabilul cu proiecte și programe educative școlare și extrașcolare, prof. dr. Fara Daniela, au efectuat un stagiu de pregătire profesională în Paphos-Cipru, în cadrul Proiectului European Erasmus +2020-1-RO01-KA102-078789 ”Oportunități comune de formare profesională și dezvoltare personală în context European”. Beneficiarul acestui proiect, Liceul Bănățean Oțelu-Roșu, având ca partener de consorțiu Colegiul Național ”C. D. Loga” Caransebeș, a avut ca partener extern în acest proiect Compania Mavros Petros specializată în IT, ca organizație de primire, și organizația Rivenesco Consulting din Paphos- Cipru, ca organizație intermediară.

După trei săptămâni petrecute în Paphos, pe lângă cunoștințele dobândite în domeniul web-designului, recunoscute la nivel European prin documentul de mobilitate EUROPASS MOBILITY, elevii colegiului nostru au făcut cunoștință cu o nouă cultură, și-au exersat abilitățile lingvistice, au experimentat zborul cu avionul, au relaționat mai mult cu colegii și

profesorii lor, unii au plecat pentru prima dată de acasă pentru o perioadă mai lungă de timp și au fost nevoiți să devină mai responsabili, mai atenți, mai maturi. La final, toată lumea a plecat acasă cu un mare bagaj de cunoștințe și de amintiri frumoase, cu sentimentul că a trăit o experiență unică pe care ar repeta-o oricând.

Feneș Georgiana: „Aș fi regretat dacă nu particip la proiect, pentru că a fost o experiență care mi-a adus atât cunoștințe în domeniul web-designului, cât și o relație mai apropiată de colegii mei, fiind un pas în față spre maturizarea noastră”.

Mititelu Cristiana: „Aș fi regretat dacă nu particip la proiect pentru că riscam să pierd o experiență culturală, dar și amintiri frumoase alături de prieteni.”

INSTANTANEE

Lazăr Amalia: „Pentru mine, proiectul Erasmus a reprezentat una dintre cele mai frumoase experiențe. Cel mai mult mi-a plăcut faptul că am avut şansa să-mi îmbogățesc cunoştințele și să petrec momente speciale, în mijlocul unei culturi unice.”

Doboșeru Bogdan: „Cel mai mult la acest proiect mi-a plăcut faptul ca am avut ocazia să îmi cunosc atât colegii, cât și profesorii. A fost o adevărată plăcere să învăț lucruri noi alături de oameni minunați. Cea mai plăcută și experiența a fost vizitarea împrejurimilor de toate felurile.

Cu siguranță aş fi regretat enorm dacă nu participam la acest proiect. La început am fost puțin sceptic în vederea acestui fapt pentru că nu am plecat niciodată din România. A fost cu siguranță o decizie de neregretat.

Cel mai bun sfat pe care l-as putea da următorilor copii care vor participa la acest proiect este SĂ PARTICIPE. Doresc pentru toți copiii să nu se teamă să experimenteze astfel de lucruri. Să nu le fie frică să iasă din zona lor de confort și să își depășească limitele. Merită fiecare responsabilitate care vine cu această experiență.”

Vrancuța Maria: „Aș fi regretat dacă nu participam la proiect pentru că a fost o experiență unică în viața fiecărui dintre noi, am învățat lucruri extraordinare. Pe lângă cursurile zilnice din care am învățat lucruri noi, mi-am cunoscut mult mai bine colegii, am aflat lucruri noi despre ei pe care înație nu le știam, am explorat locuri minunate și am cunoscut persoane noi, o altfel de cultură și o țară nouă. Proiectul a fost o oportunitate extraordinară pentru noi și suntem recunoscători că am avut șansa de a profita de ea.”

Benec Constantin: „Am participat la acest proiect pentru că doresc să devin Inginer în domeniul IT, iar această stagiu avea ca scop principal intruirea mea în CSS și HTML, două limbaje care fac parte din domeniul IT.”

Mateescu Andreea: „Aș fi regretat dacă nu participam la proiect pentru că aş fi ratat oportunitatea de a dobândi cunoştințele și experiențele acumulate, alături de colegii mei și profesorii însوțitori, într-un loc minunat cu experiențe de neuitat.”

Das Deutsche Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz

Deutsches Sprachdiplom der Kultusministerkonferenz

Das Deutsche Sprachdiplom (DSD) este un proiect comun al Guvernului Federal al Germaniei și al landurilor Germaniei.

Colegiul Național „C.D.LOGA“ este singurul centru de examinare din Caransebeș, pentru atestatul de limba germană (Deutsches Sprachdiplom). Acest atestat are două trepte: DSD I, pentru nivelurile A2/B1 (nivel mediu) și atestat de limba germană pentru nivelurile B2/C1, DSD II (pentru avansați și foarte avansați). Acest atestat poate fi susținut doar de elevii și profesorii școlii noastre, este gratuit și recunoscut internațional.

Avantajul acestui atestat este că se pot obține și diplome parțiale, adică se pot promova și probe singulare.

Probele de examen sunt:

- Probă de înțelegere a textelor scrise (LV) și audiate (HV), precum și de producere de mesaje scrise (SK)
- Probă orală – elaborarea unei prezentări orale pe baza unor elemente date la prima vedere (MK1) și prezentarea proiectului (mapei) cercetat și conceput din timp.
- Comisia de examinare orală e formată din unul sau doi profesori români și un consilier german.

Ministerul Educației recunoaște **DSD** ca examen, care certifică nivelul de competențe lingvistice pentru absolvenții învățământului liceal de stat, certificatele putând fi **echivalente**, astfel încât posesorii lor să nu mai trebuiască să susțină examenul de competențe lingvistice într-o limbă străină, în cadrul examenului de Bacalaureat.

În cadrul probei orale, elevii Deteșan Flaviu, Gruber Antonia, Jurj Ana și Trion Alexandra, din clasa a X-a matematică informatică și Pascal Maria, din clasa a X-a filologie, au abordat următoarele teme la prezentările de proiect:

Hunde

Flaviu Deteșan, clasa a X-a mate-inf

Der Hund war schon immer der beste Freund des Menschen sowohl in guten als auch in schlechten Zeiten. Hunde sind erstaunliche Tiere, sie stellen die Menschen an erster Stelle und sie lieben uns mehr als sie selbst.

Der Siberian Husky oder Husky, wie er auch genannt wird, ist ursprünglich eine nordische Rasse. Sie wird auch als Schlittenhunderasse bezeichnet. Heutzutage ist er ein Haustier, was viele Menschen das Leben erleichtert. Er hat ein verspieltes und sehr freundliches Verhalten. Der Beagle ist eine sehr aktive, verspielte und freundliche Hunderasse, die aus England stammt. Der Beagle ist eine Rasse, mit der Jäger Kaninchen jagen. Sie sind sehr gute Begleithunde, die ihre Besitzer lieben, besonders Kinder.

Der Mops oder wie er heute auch genannt wird, der Pug ist eine Hunderasse, die sich durch ein Gesicht mit vielen Falten, abgeflachter Schnauze und gekräuseltem

INSTANTANEE

Schwanz auszeichnet. Diese Rasse soll aus dem alten China stammen.

Der Schnauzer ist eine Hunderasse aus dem 14.-16. Jahrhundert. Der Name Schnauzer wurde später übernommen, die Vornamen stammen aus den Wörtern Schnauze und Schnurrbart. Er ist ein sehr aktiver Hund. Es kann riesig, mittelgroß und zwergartig sein.

Der Bichon ist eine alte Rasse aus dem 11. Jahrhundert in Frankreich. Heutzutage ist es eine der beliebtesten Hunderassen, da es sich um eine kleine Rasse handelt. Er kann von vier Arten sein: Malteser, Havaneser, Bolognese und Frise, alle sind sehr verspielt, freundlich und liebevoll.

Mein Hund ist ein Teckel mit drahtigem Haar, er ist 3 Jahre und 6 Monate. Er heißt Xerol. Diese Rasse stammt aus Deutschland und er hat ein sehr aktives und liebevolles Temperament. Er ist klug und begierig zu spielen, oder spazieren zu gehen. Diese Rasse wird auch als Dachshund bezeichnet. Für uns ist er wie ein Familienmitglied und er freut sich jedes Mal, wenn wir uns um ihn kümmern oder mit ihm spielen.

Jugendliche

Antonia Gruber, clasa a X-a mate-inf

Jung zu sein bedeutet Stress. Aber nicht nur dass die Eltern schwierig werden, sondern man lernt auch selbstständiger zu werden. Träume können realisiert werden, und man muss nicht unbedingt machen, was die Eltern wollen. Das Ziel ist es, zu machen was dir gefällt. Dabei unterstützen meistens die Familie und Freunde. Als Teenager wird man gezwungen in die Rolle des Erwachsenen einzutreten, und man muss Verantwortung übernehmen. Dabei sollten Wünsche und Ideale nicht verloren gehen. Die Teenager durchleben viele Emotionen, und haben das Gefühl nicht dazugehören. Man hat das Gefühl, dass man anders und nicht normal ist. Es gibt drei

Methoden die den Jugendlichen helfen, das zu überstehen.

Ein Teenager sollte nicht allein Zeit verbringen, Freunde sind für Jugendliche wichtig. Dabei sollte man mit dem Menschen reden, die "positiven Beschäftigungen" nachgehen, damit man sich nicht mehr isoliert fühlt und man lernt einiges von den Leuten. Suche nie Ärger! Negative Menschen(die Probleme machen, rauchen, Drogen zu sich nehmen) sollte man aus dem Weg gehen.

Man sollte sich als Jugendlicher um sein Aussehen sorgen. Saubere und bequeme Kleidung, frisierte Haare sind ein Muss. Wenn wir gepflegt sind, dann wird unser Selbstvertrauen größer sein, weil wir wissen, dass wir gut aussehen. Als Teenager, ist dass die Zeit, in der man mit seiner Persönlichkeit und Identität experimentieren kann. Es ist ratsam, Hobbys zu finden, die uns helfen zu entspannen. Es hilft Dampf abzulassen und Freunde zu finden. Man sollte auch sein Weltbild erweitern und Bücher lesen. Die Schule sollte Raum in unserem Leben haben. Die Pubertät ist eine besondere Lebensphase, in der sich Kinder zu jungen Erwachsenen entwickeln. Sie ist geprägt von körperlichen Veränderungen, aber auch von Stimmungsschwankungen.

Fast drei Stunden verbringen 12-17 Jährige hierzulande täglich mit sozialen Medien. Laut einer aktuellen Umfrage sind 2,6 Prozent der Jugendlichen sogar abhängig von WhatsApp, Instagram und Co. – also etwa 100.000. Mädchen sind dabei häufiger betroffen als Jungen. Social Media als Vermeidungstaktik, um nicht an unangenehme Dinge zu denken, nutzen 40 Prozent der Mädchen und 29 Prozent der Jungen. Es gibt Vorteile, sowie Nachteile von Benutzung der Social Media. Einige Vorteile wären: Sozialisierung und Kommunikation, Bildung, Hilfe, Informationen und Aktualisierungen, Technische Fähigkeiten entwickeln. Aber es gibt auch Nachteile: Suchtgefahr, Cyberrmobbing, Hacking.

Normalerweise würden sie viele Freunde treffen, Partys feiern und ausgiebig reisen.

INSTANTANEE

Doch nichts ist normal für die Jugendlichen derzeit. Wo der Treffpunkt der Jugendlicher und junger Erwachsener war ist nicht mehr... Durch die Corona Regeln sind viele Hobbys und Treffpunkte nicht mehr möglich. Der Drang zu feiern, ist schwer zu unterdrücken selbst bei den Jugendlichen, die sich an die Corona Regeln halten müssen.

„Es ist nicht mehr wie früher“. Die Jugendliche halten sich an die Regeln, aber es fällt ihnen schwer sich nicht mit den Freunden zu treffen; sie wollen auch die älteren Leute schützen. Sie hoffen, dass die Pandemie schnellstens vorbei ist!

Harry Potter

Ana Jurj, clasa a X-a mate-inf

Das Thema, das ich heute präsentieren werde, ist Harry Potter, die Bücher und die Filmreihe.

Für den Anfang möchte ich sagen, dass das Fantastische mein Lieblingsgerne ist, wenn es um Bücher und sogar Filme geht. Ich denke gerne, dass Zauberer und all die anderen mythologischen Kreaturen existierten und warum nicht, vielleicht noch existieren, vor unseren Augen verborgen. Das Problem ist, dass die Menschen heutzutage in der Alltagswelt gefangen sind und die fantastischen Dinge oder Lebewesen nicht mehr sehen können.

Harry Potter ist eine Figur, die laut J.K. Rowling in einem Bahnhof erschaffen wurde. Während sie ihre Buchideen entwickelte, beschloss Rowling, Harry zu einem Waisenkind zu machen, das in einem Internat namens Hogwarts aufwächst. Links sehen wir den Schauspieler Daniel Radcliffe, der Harry spielt und rechts die Karikaturen, die in den Büchern erscheinen.

Die Romane erzählen vom Leben eines jungen Zauberers, Harry Potter, und seiner Freunde Hermine Granger und Ron Weasley,

die alle Schüler der „Hogwarts School of Witchcraft and Wizardry“ sind. Die Hauptgeschichte ist Harrys Kampf gegen Lord Voldemort, einem dunklen Zauberer. Luna Lovegood und Neville Longbottom sind auch Freunde mit Harry und sie helfen ihm in den wichtigsten Momenten seines Lebens. Draco Malfoy ist zunächst Harrys „Feind“, er ist in einer Familie reinblütiger Zauberer aufgewachsen und Harry ist nur ein halber Zauberer.

Im siebten Film jedoch verteidigt Draco Harry in einer Szene, also schließen sie bis zuletzt Frieden. Harrys Lehrer waren immer die Menschen, die ihm geholfen und ihn auch beschützt haben. Von Anfang an war der Direktor und Professor Dumbledore eine Unterstützung für Harry. Professor Snape, aber versucht, Harry zu töten, und dafür hatte er gute Gründe. Minerva ist die Hauslehrerin und sie ist ein sehr gefühlvoller Mensch. Sie ist streng, gerecht, autoritär, aber auch sehr empathisch gegenüber Harry. Ein Moment, der mir symbolisch erschien, war, als Dumbledore getötet wurde. Im Film gibt es nur die Szene, in der alle ihre Zauberstäbe erheben. Die richtige Beerdigung aus dem Buch, bei der magische Geschöpfe von überall nach Hogwarts gekommen sind, erscheint nicht im Film. Das ist unglaublich schade, weil das einer der wenigen Momente war, bei denen der/die Leser gemerkt hat, welchen Einfluss Dumbledore auf das Leben der anderen hatte.

Die Bücher haben so viel zu bieten ... durch die Technik des Details und einen Hauch von Fantasie können wir unsere eigenen Charaktere zeichnen, was in den Filmen fast unmöglich ist. Die Grundlage des Films ist die Handlung, und die Charaktere werden nur skizziert. Wie ich gesagt habe, die wichtigen Details, die den Rahmen bilden, gehen in einem

INSTANTANEE

Film verloren. Ohne die feinen Details, die uns ein Buch gibt, fühlen wir nichts.

Ich hoffe, Ihnen hat die Einführung, die ich Ihnen in der Fantasiewelt gemacht habe,

gefallen, und ich hoffe, Sie haben es genossen, Harry und seine Freunde zu treffen oder wieder zu treffen.

'Mama, I'm coming home....'

Prof. Ghera Isabella

It has been a while since I thought, I mean really thought, about spending Christmas together with my family. There must have been the frozen atmosphere outside or, maybe the emptiness inside, what has made me think of going back there...

I stop near a gas station; no, I don't need any petrol, the tank is full, but I need some time to think. I am going back... And the soft, cold snowflakes seem to open the way for me, inviting me to investigate my memories...How long have I been away? Too long, I think. All around everything looks the same: the road winding ahead, the old chestnut trees bending like old men in the harsh winter wind ...

'Mama, I'm coming home....'-I've always loved this song, but now it sounds so different, so real that it almost hurts....Today is Christmas Eve and I'm on my way back home! *Home-* I've missed that

INSTANTANEE

feeling; tears start falling down- they're my snowflakes, hot, translucent and sad...I guess that's my way of telling them 'I'm sorry'.

I start the engine; for one moment, the thought of turning back has crossed my mind, but, still, I need to feel Christmas again...I'm driving back home and I think of all the Christmas trees I decorated with my dad (*oh, yes, that blue one is still the best, - wooden angels twisting up the branches!*), of all the goodies hid in the kitchen cupboard, of my mama and her hands....I remember her hands making the dough; cinnamon and orange zest aroma has filled my senses and my heart is getting warmer and warmer as the distance shortens. I notice the first houses and I reduce the speed, I've always liked the lights of the winter holidays and I always wanted us to have the most. My granny once told me each light was a wish and the angels would make it true, and I used to have so many wishes.....as any other child, I suppose. Oh, look at there!-that reindeer is fabulous with its red nose winking once in a while....

The snow is falling covering the road, the houses and people's souls in purity and love and joy....'*Merry Christmas!*'-that is me and the sound of my own voice has made me startle with surprise. Or is it the sight of the house? The front yard, the alley, the door, the smell...all are here, all the same as I left them, waiting...Hanging on the door there's a red Advent ornament and the lights delicately draw a five-corner star...that was my favourite shape, I loved stars and I still do, they're perfect as all the Christmases I can remember!

The engine is still pouring, it's warm inside my new shiny car, but the coldness is hunting me again; maybe it's too late for all to be mine again...'*Jingle bells, jingle bells..*', red boots, white, furry coats, and laughter...and a big snowball crushing on my front screen make me realize I'm back, I'm really back home!

I stop the engine, get out the car, there's no need locking it up, and for a moment I remember I haven't bought any presents...neither for my mama, nor for my dad...

I fill my hands with soft snow, make a big, yeasty snowball and throw it to the kitchen window...The '*bang*' makes me laugh and I find myself running towards the door. It is open....it is always open, but I can't step farther the doorway....they are here, waiting for Santa, for the carolers, for the presents....

But looking into my daddy's eyes, my mama's eyes, I understand....they have been waiting for me, **I am Santa, I am the presents, I am Christmas...**

The door remains open....It has always been open for me....

<https://www.youtube.com/watch?v=oqpBP3Tjwi4>

INSTANTANEE

FAMILIE SCHNEEMANN

Name Morman Maria

Klasse IV A

Wir sind eine Scheemannfamilie. Wir lieben den
Winter und die Kälte.

INSTANTANEE

Sie sind meine Großeltern.

Das ist meine Großmutter.

Sie trägt ein rotes Kopftuch mit Punkten. Sie hat ein Zweig als Nase und drei Hnöpfe.

Das ist mein Großvater.

Er trägt eine rote Mütze und einen orangen Schal.

Das ist meine Tante.

Sie trägt einen roten Hut und einen bunten Sternenschal. Sie hat auch eine Masche, diese ist lila und gelb.

Das ist meine Onkel.

Er trägt einen blauen Hut und einen Schal mit orangen Linien. Er hat auch ein paar rote Handschuhe.

Wir leben alle glücklich zusammen.

INSTANTANEE

Das bin ich . Ich liebe Weihnachten und die Vögel die mich besuchen und mit mir erzählen.

Ich stelle euch meine Familie vor.

Sie sind meine Eltern.

Das ist meine Mutter.

Ihre Nase ist klein und ihre Wangen sind gerötet. Sie trägt einen roten Hut und einen lila Schal.

Das ist mein Vater.

Er trägt einen grünen Schal. Er hat auch einen Hut , die Farbe ist orange und gelb.

Er hat eine Nase aus einer orangefarbenen Karotte.

PRACTICA PEDAGOGICĂ ONLINE – ADAPTARE CONTEXTUALĂ-PANDEMICĂ, ÎN FORMAREA INITIALĂ A CADRELOR DIDACTICE

Coordonatori practică pedagogică:

Prof. Cecilia Clipa

Prof. Daniela Domăneanțu

Școala online, o sintagmă pe cât de vehiculată și necesar aplicată în situația actuală, pe atât de criticată, a devenit o realitate constantă în viețile profesorilor și elevilor de pe întreaga planetă. Avantajul preexistenței acestui concept (educația la distanță) a fost valorificat la maximum, mai ales că intuitivitatea platformelor e-learning a facilitat fuziunea cu experiența didactică. Profesorii au înțeles că „aspectele-cheie ale competențelor de instruire asistată de calculator sunt mai degrabă de ordin pedagogic decât tehnic”, iar mobilizarea pentru sprijinul acordat prin formare continuă a fost rapidă. Dincolo de limitele inerente ale acestui sistem, în mod sigur asistăm la un fenomen impresionant prin forță și prin intenția de a se conserva efectele benefice ale educației într-un cadru total atipic.

În instituțiile de formare inițială a cadrelor didactice, problematica declanșată de restricțiile pandemice a adăugat un plus de dificultate prin imposibilitatea efectuării practicii pedagogice în condiții de interacțiune directă cu clasele de elevi și grupele de preșcolari. Dacă în perioada martie-iunie 2020 această formă de pregătire, în România, a fost sistată complet,

cu repercușiuni evident nefavorabile asupra formării competențelor viitoarelor cadre didactice, anul școlar/universitar 2020-2021 a debutat cu o serie de adaptări și scenarii aplicabile. S-au reorganizat formații de lucru, s-au adoptat măsuri suplimentare de protecție, dar, din păcate, intervalele de desfășurare a practicii pedagogice în sălile de clasă au fost scurte și mai puțin productive decât în perioada pre-pandemică. Eficientizarea învățământului online a permis însă acomodarea acestor demersuri și pentru zona de pregătire practică, fiind extinsă la nivel național ca oportunitate de dezvoltare a competențelor didactice.

În pofida inerentelor dezavantaje, provocate în special de absența sau eficiența redusă a interacțiunilor directe, practica pedagogică desfășurată online poate contribui la dezvoltarea competențelor profesionale. Intenția viitoarelor cadre didactice de a aplica în profesie experiențele fortuite de învățare, exprimată explicit în alegerea unor răspunsuri, denotă flexibilitate, adaptabilitate și interiorizarea necesității de a accepta schimbarea.

Astfel, la nivelul claselor de profil vocațional, învățători-educatori de la Colegiul Național „C.D. Loga” Caransebeș, au fost operate anumite modificări și adaptări, ca obiectivele practicii să fie realizate în situația de trecere la studii în condiții online și de sistare a orelor în instituțiile de învățământ legată cu situația de pandemie. În acest mod, practica pedagogică de predare la clasele a XI-a și a XII-a a fost realizată astfel:

- Coordonatorul de practică pedagogică a elaborat un grafic de realizare a practicii pedagogice pe care l-a pus la

INSTANTANEE

- dispoziția tuturor factorilor implicați în această activitate;
- Elevii au primit subiectele lecțiilor/activităților prin e-mail, whatsapp de la învățători/educatori;
 - Proiectele de lecție au urmat pentru corectare și oferire de sugestii, prin intermediul e-mail-ului, următorul circuit: elev - învățător/educator - profesor îndrumător de practică - coordonator de practică - elev;
 - În mod simulant, fiecare elev a susținut cel puțin două lecții și două activități, conform graficului dinainte stabilit. Elevul practicant a avut drept elevi/ preșcolari - colegii săi de clasă care s-au străduit să manifeste particularități specifice de vârstă similare elevilor de ciclul primar/ preșcolarilor;
 - Lecțiile/ activitățile susținute au fost asistate fie fizic, fie online (prin intermediul Google Classroom), în funcție de scenariul în care s-a aflat școala, de către profesorii îndrumători

și de profesorul coordonator de practică pedagogică.

Elevii au dat dovedă de responsabilitate și obiectivele au fost realizate satisfăcător. În plus, a fost acumulată și o anumită experiență pozitivă atât de către cadrele didactice, dar și de către elevi de a activa și realiza această importantă componentă a procesului educațional în condiții mai neobișnuite, vitrege, și nu în ultimul rând – însușirea și exersarea instrumentelor TIC.

Date fiind caracteristicile generaționale și ale societății bazate pe cunoaștere, avantajele utilizării tehnologiei multimedia în procesul de învățământ sunt evidente: o mai bună adaptare la interesele copiilor și la viteza de circulație a informațiilor, o gestionare mai eficientă a materialelor-suport și a rezultatelor evaluării, o diversificare a strategiilor didactice prin răspunsul prompt la nevoile elevilor. Toate acestea, evident, sunt ideal de mixat într-o normalitate a relațiilor sociale.

Consilierea psihopedagogică în online: avantaje, riscuri

Consilier școlar, prof. MURARIU CRISTINA

Datorită problemei epidemiologice din întreaga lume, actul educațional a fost trecut într-un mediu virtual, deci și consilierea școlară.

Consilierea online este o metodă inovatoare ce oferă flexibilitate, pliindu-se pe nevoile copilului, putând fi utilizată în orice moment și din orice loc de la cabinetul de consiliere școlară din liceu, de acasă, din concediu, în week-end. Consilierea școlară este utilă în problemele de adaptare școlară, profesională, socială și relatională, în gestionarea conflictelor personale și a conflictelor familiale, în caz de probleme de identitate, pentru rezolvarea de probleme psihologice, pentru dezvoltarea și valorificarea potențialului propriu, a resurselor personale.

În literatura de specialitate există numeroase definiții și acceptiuni date conceptului de consiliere. Consilierea presupune *existența unei persoane care are temporar sau permanent rolul de*

INSTANTANEE

consilier și care oferă sau acceptă în mod explicit să acorde timp, atenție și respect uneia sau mai multor persoane, cu rolul temporar de client. Sarcina consilierii este de a oferi clientului oportunitatea de a explora, descoperi și clarifica moduri de a trăi valorificându-și resursele, ceea ce conduce la sentimentul de bine interior, îndreptându-se spre o căt mai bună existență. (Asociația Britanică pentru Consiliere, 1991)

Pentru unii elevi nu a fost ușor să treacă prin această perioadă. Cel puțin nu de unul singur. Au avut nevoie să vorbească, să se descarce, să fie ascultați, să-și exprime gândurile și temerile. Principalele motive pentru care eu însămi am fost cooptată de către elevii mei au fost:

- Crearea unui context în care să lucrezi la propria persoană
- Autoacceptarea propriilor limite
- Autogestionarea propriilor emoții
- Crearea unui mediu de viață sănătos.

Desigur sunt conștientă de faptul, că părinții nu se pot implica în egală măsură în educația copilului lor și că probabil din lipsa de timp nu pot participa la marea majoritate a activităților oferite și desfășurate. Pentru mine, ca și cadrul didactic implicat în educația copilului, este foarte important să atrag părinții în aceste programe educative, de a descoperi activitățile care prezintă interes atât pentru copii cât și pentru părinți, cu scopul de a-și înțelege și cunoaște mai bine copilul și propriul rol educativ.

Odată cu intrarea în pandemie, toți profesorii, toate școlile și familiile și-au pus întrebarea: Avem nevoie de profesori care să poată utiliza instrumentele digitale și care să poată extrage cu adevărat o valoare educațională adăugată din acestea? Acest lucru necesită mai multe oportunități de formare și o pregătire mai bună a profesorilor, încă din timpul formării acestora. Mai sunt multe de recuperat.

O altă problemă cu care s-a confruntat țara noastră a fost aceea a lipsei conexiunilor la internet rapide și fiabile. În anumite zone din țară, sunt mulți copii care nu pot lua parte la lecții online în același timp.

În cele mai bune situații, s-a pus problema unei învățări mixte sau hibrid, dar acest lucru se întâmplă doar în unele universități, și anume de învățarea asistată de calculator. Despre acest concept aveam informații, dar destul de vagi, strict teoretice. Dar, o învățare exclusiv online în învățământ, nu se punea niciodată vorba că ar fi posibil. Pot afirma că acesată nouă alternativă de educație ne-a luat brusc, pe neașteptate. Sincer, la început nu știam unde să aplicăm, nu aveam suficiente competențe

INSTANTANEE

digitale. Pentru mine, personal, a fost un lucru destul de greu. Nu știam ce este Webex, Meet, Google classroom, Teams, Zoom – ul sau alte astfel de platforme educaționale.

Elevii și părinții au fost la fel de nepregătiți ca profesorii, dacă nu chiar și mai mult. Cunosc câteva situații în care același laptop trebuia folosit de către părinți pentru a lucra și de către copii pentru a-și desfășura orele. Sunt convinsă că astfel de situații sunt numeroase, și vorbim de cazul fericit în care în casă exista un computer și conexiune la internet. De asemenea, am trei elevi care nu au parte de vreun smartphone, iar colegii mei au fost nevoiți să meargă personal acasă pentru a le duce lecțiile, temele sau fișele de lucru.

Deși copiii doreau să studieze, nu aveau resursele necesare. Părinții nu au un salar, lucrează ca și sarahori ori sunt agricultori. Fiind și perioada de urgență în perioada martie – aprilie 2020, copiii erau obligați de situația pandemică de a rămâne în casă, astfel că, într-o mică perioadă de două săptămâni, aceștia s-au rupt, într-o oarecare măsură, de școală.

Într-o astfel de clasă online sau virtuală, comunicarea este diferită de cea în format față în față: este una rigidă, rece, ineflexibilă, fără feedback din partea elevilor. Câteodată simteam că vorbesc singură în fața calculatorului, în fața unor iconițe. Pentru a nu se crea haos, microfoanele elevilor trebuie închise. Dar, odată cu microfoanele închise, unii copii aveau tendința de a nu se reîntoarce la ore, astfel că efortul din învățarea online, pot spune, ca părere personală, că s-a dublat. Mereu m-am pregătit cu materiale, dar, în această perioadă m-am pregătit pe mine ca om înarmat cu răbdare, în primul rând, apoi pe mine ca și dascăl. Cum? Printr-o multitudine de materiale pentru a le menține permanent activi, am învățat să distribui materiale audio – video, ceea ce, la început, nu știam. Da, deși a fost un început anevoieios, totuși, pot spune că m-am autodepășit ca om, dar și ca profesionist.

Elevii, chiar dacă aveau cunoștințe ori capacitați digitale, totuși, și ei au întâmpinat dificultăți, cel puțin, la început. Elevii care aveau rezultate bune în perioada educației de tipul față în față, s-au descurcat relativ repede. Totuși, și ei au întâmpinat dificultăți, în special, în sfera tehnicizării. În schimb, elevii care nu aveau rezultate bune s-au lovit de o serie de dificultăți:

- comunicare foarte slabă cu profesorii lor, chiar rigidă;
- au intrat din ce în ce mai rar la ore;
- au început să piardă și din ce au dobândit de-a lungul învățământului de tip față în față;
- monotonie, chiar plăcuteală;
- lipsa instrumentelor potrivite pentru predare-învățare-evaluare;
- lipsa obișnuinței de a învăța cu ajutorul noilor tehnologii;
- singurătate datorată lipsei de sociabilitate;

- tendințe deprezive, chiar.

Iar de aici, am regândit consilierea online. Copiii îmi scriau zilnic pe diferite medii online: telefon, watsapp, messenger. Nu pot afirma că au fost doar puncte negative (faptul că îmi scriau și după o anumită oră), dar au fost puncte bune, faptul că aceștia au recunoscut faptul că aveau lacune pe plan emoțional și au apelat cu încredere la ajutorul consilierului școlar.

Metode și tehnici de evaluare în învățământul online

Prof. Lupșa Carmen

Predarea online nu face parte din învățământul tradițional, în ultimii ani realizându-se cursuri prin Casele Corpurilor Didactice, asociații profesionale sau chiar proiectul CRED în care profesorii au fost inițiați în tainele acestui tip de predare. Bazată pe competențe digitale, școala online utilizează toate competențele transversale pe care profesorii le dețin și le au formate până în acest moment. Obiectivele urmărite sunt aceleași pentru fiecare activitate didactică, diferă însă cadrul de realizare și metodele utilizate.

Tehnologia nu poate înlocui meseria profesorului, dar se pretează ca un instrument foarte util pentru îmbunătățirea experienței atât pentru profesor, cât și pentru elev. Tehnologiile sunt instrumente de aplicat cu atenție și în mod adecvat. Provocarea pentru profesori este să se îndepărteze de noțiunea de evaluare ca document Word – adică de la simpla înlocuire a unei bucăți de hârtie cu un document electronic

– și să folosească tehnologia pentru a-i ajuta pe elevi să devină autonomi în învățare.

Învățarea – și evaluarea – bazată pe proiect, cu utilizarea media, poate oferi elevilor o serie de opțiuni. Experiența mea este că le place acest lucru. Creativitatea manifestată este uluitoare.

Modalități de integrare a tehnologiei prin intermediul rețelelor de socializare:

– [Google Classroom](#): aici puteți discuta cu elevii – Meet video chat e inclus gratuit acum; pot fi corectate temele și poate fi oferit feedback direct fiecărui elev, se poate crea o bancă de comentarii pentru feedback mai facil pe baza celor mai frecvente comentarii pe care le oferiți elevilor etc.

– [Google Jamboard](#) este un mod de vizualizare foarte facil al unor răspunsuri scurte – toți elevii pot vedea toate răspunsurile date pe post-it-uri virtuale.

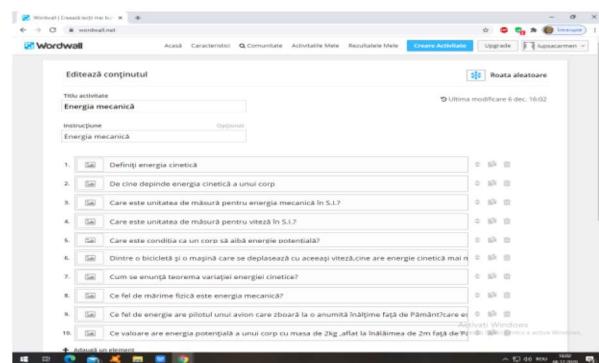
INSTANTANEE

– [Google Forms](#) (permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru a obține feedback, pentru a trimite confirmări de participare la un eveniment, dar și pentru a crea teste scrise. Serviciul permite profesorului să includă imagini sau video pentru interpretare sau ca material de reflecție pentru elev. Elevii pot primi atât întrebări deschise, cât și închise, cu mai multe variante de răspuns, sau nu.) Funcția Quiz permite, pe mai departe, oferirea de feedback prompt. Elevii pot afla imediat dacă la un test cu răspunsuri la alegere au răspuns corect sau nu. Aici, măiestria profesorului este să construiască distractori (răspunsuri greșite, care rezultă dintr-un proces de gândire eronat, dar frecvent la elevi) cât mai buni. Mai mult, putem să includem explicații pentru răspunsul greșit, explicații pe care elevul să le primească de îndată ce a terminat testul. În plus, elevii pot relua testul.

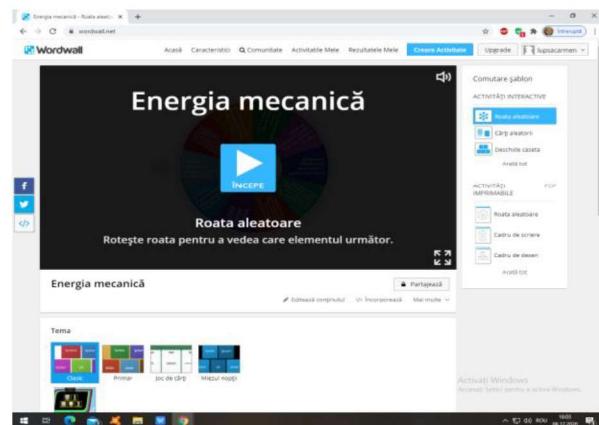
În continuare, voi prezenta o metodă de evaluare orală foarte îndragită de elevii mei, utilizată de către mine în cadrul școlii online.

Este vorba de activitățile create prin aplicația Wordwall, despre care am aflat în cadrul unui curs de formare. Prin această aplicație se pot crea într-un mod foarte simplu propriile resurse de predare. Pot fi create activități personalizate pentru clasă: chestionare, potriviri, jocuri de cuvinte și multe altele. Activitățile Wordwall pot fi utilizate pentru temele finalizate de elevi. Atunci când

un profesor dă o temă, elevii sunt îndrumați către acea activitate fără a vizita pagina principală de activitate. Această caracteristică poate fi folosită în clasă când elevii au acces la propriile dispozitive sau ca o modalitate de a face temele acasă. Rezultatele fiecărui elev sunt înregistrate și puse la dispoziția profesorului.

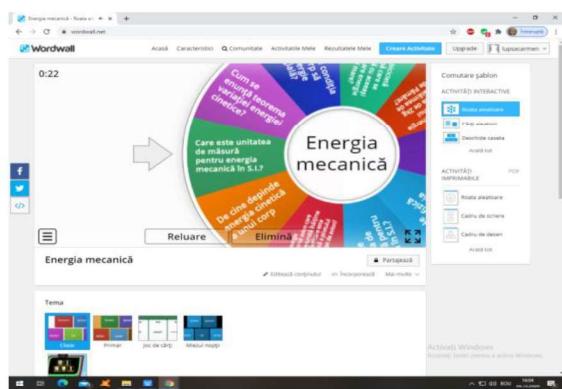
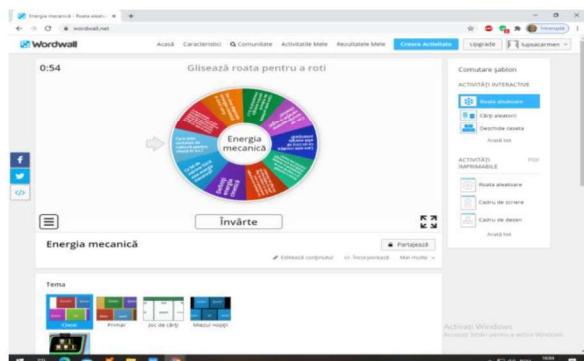
Orice activitate pe care o creezi poate fi făcută publică. Acest lucru îți permite să partajezi linkul paginii sale de activitate prin e-mail, pe rețelele sociale sau prin alte mijloace. Se pot păstra de asemenea activitățile private, ceea ce înseamnă că numai cel care le-a creat poate avea acces la ele.

În cadrul unității de învățare „Energia mecanică”, la disciplina fizică am creat

INSTANTANEE

urmatoarea activitate folosită la evaluarea orală a elevilor.

Evaluarea online are și ea limitele ei. Nefiind prezenți în sala de clasă, elevii nu pot fi controlați în totalitate vizual sau auditiv, iar profesorul nu are o situație clară cu privire la gradul de implicare al elevilor în activitățile desfășurate (în cazul în care camera web este închisă, situația are un grad de incertitudine și mai mare...). Așadar, trebuie să ne adaptăm în funcție de condițiile societății actuale, să căutăm, să verificăm și să găsim cea mai potrivită soluție, astfel încât să nu pierdem din vedere competențele evaluate, atrași de mirajul tehnologiei.

Consider că există numeroase avantaje în utilizarea acestor forme de evaluare, nu neapărat moderne, ci modernizate prin prisma tehnologiei, care devine o cale de realizare și de mediere: facilitarea rezultatelor evaluării sumative prin evaluare formativă, prin feedback permanent, cu explicații și cu oferirea răspunsurilor corecte, dezvoltarea abilităților de autoreglare a elevilor, atâtă vreme cât cel evaluat știe care este nivelul de performanță pe care trebuie să-l atingă. În acest fel, el își fixează obiective proprii pentru atingerea standardelor de performanță în timp util. Își va găsi propria strategie de învățare, motivația elevului este extrem de importantă și, în contextul procesului educativ desfășurat la distanță, conversația cu profesorului este esențială.

Bibliografie:

<https://academiaabc.ro/wp-content/uploads/2020/09/Scoala-online-intre-necesitate-si-progres.pdf>

<http://projecteducational.ro/simpozion/metode-si-tehnici-de-evaluare-in-invamantul-online-evaluarea-invamantul-online>

<https://edict.ro/avantaje-si-limite-ale-evaluarii-online>.

O întâlnire a Cercului de lectură „Fărâmituri de lectură cu ceai”

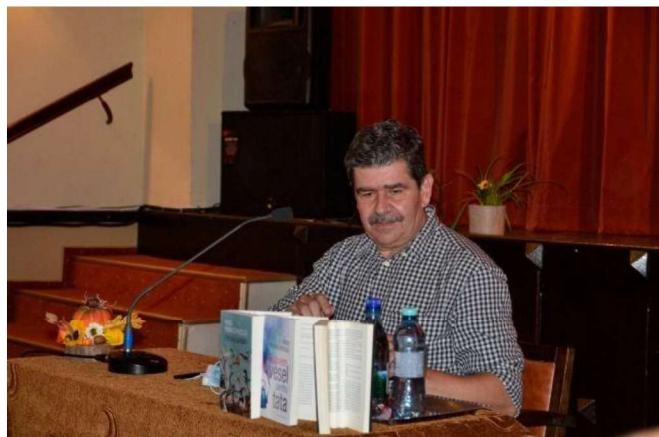
Prima întâlnire din acest an școlar a Cercului de lectură „Fărâmituri de lectură cu ceai” l-a avut ca invitat pe unul dintre prietenii de suflet ai cercului, Radu Paraschivescu. Scriitor, traducător, jurnalist și redactor de carte, acesta a adus în fața publicului numeros, ultimele cărți apărute la editura Humanitas.

„Acul de aur și ochii Glorianei” este un roman de aventuri și un posibil argument

în sprijinul ideii că istoria constă într-o suită de versiuni. Suntem la sfârșitul secolului al XVI-lea, când lumea își păstrează relieful moștenit din alte vremuri: înșelătorii și alianțe, cuceriri și conpirații, excese și dușmăni.

„Recviem vesel pentru tata”, o poveste minunată despre solidaritate și

tandrețe, despre doi buni prieteni, ta

tă și fiu. Cartea este o aducere aminte în cheia bunei dispoziții: „Recviemul acesta nu glorifică. Nu scoate la lumină fapte excepționale, cutezanțe enorme, riscuri în fața căror te iau amețeala și amuțeala, ci doar complicități de adolescent permisiv, glume cu perdea sau măcar cu perdeluță, fleacuri căror le pătrunzi sensul la multă vreme după ce s-au petrecut. Amintiri. Copilării și copilăreli. Hohote și hohotiri. Lumini și iluminări.” – Radu Paraschivescu

INSTANTANEE

La sfârșitul întâlnirii, scriitorul ne-a scris câteva rânduri în caietul de onoare al Cercului de lectură: „Prietenia în jurul cărții e o sărbătoare continuă. La Caransebeș, sărbătorim de fiecare dată la temperatura

gândului bun, a căldurii din suflete, a scânteilor din gânduri. Fiecare întâlnire cu cititorii-prieni ai cercului „Fărâmîturi de lectură cu ceai” e un festival de emoții, un cenaclu de trăiri nobile.”

TRANSCENDENT

ALISIA TUFIŞI, clasa a VIII-a B

Eram doar o copilă pe vremea când ieșeam aşa afară. Simteam adierea vântului. Poate eram ciudată, căci adoram să merg desculță pe iarba udă, simteam că trăiesc..., simteam că sunt eu. Fiecare strop de ploaie, trezea o picătură de iubire în mine, pentru prima dată în viață am simțit că mă îndragostesc. Nu știam de cine sau de ce, dar o făceam mai mult ca niciodată, iubeam viața în sine. Mă iubeam pe mine...

A fost îndeajuns să aud vuietul serii și tipătul prelung și grăbit al trenului. Simteam că e vremea să mă întorc acasă, însă ceva nu mă lăsa să plec, poate era adrenalina din mine, teama, chiar eu sau poate era doar spiritul naturii nocturne ce mă chema în inima pădurii. Acolo se nasc micii artiști.

Mergând ca într-o transă nebună a iubirii, mă îndreptam cu pași repezi spre paradisul rupt din basme. Un puiuț de căprioară, lin, îmi taie calea. Mă apropiam de el, și el de mine, și cum bine se știe, ar fi trebuit să fugă, însă a ales să nu o facă, era o conexiune a noastră. Era un câmp vizual neîntrerupt, privirile ni se străpungeau, iar inimile s-au unit. Poate visez sau poate îmi imaginez un paradis creat... Nu putea fi adevărat, dar am auzit eu, chiar am auzit, era un anume fenomen...

Acum, după mulți ani de atunci, ani curgători și ireversibili, îmi place să cred că micuțul, era spiritul tainic al locului, animalul totem. Mi-a călăuzit pașii pentru a mă îndrăgosti de acel loc.

Mă aşez ușor pe marginea grinziei, privesc spre bolta cerului, realizând cum trec anii. Ani nebuni și grei... Privind ușor spre ramura copacului la care sedeam cândva observ o picătură ce pică lin spre

INSTANTANEE

iarbă. Ascultând însuși tăcerea, parcă un dor nebun mă cuprinde. Simt un fior pe șirea spinării și o lacrimă ușor se desprinde de pe fața blândă a copilului din oglindă.

Cu mult timp în urmă, mă priveam în oglinda ștearsă a bunicilor. Alergam veselă sub nucul din fața casei. Dar mereu mă lovea o tristețe nebună. Era dorul de casă. Îmi era dor de serile lungi, de căprioara mea pe care o și numisem, în cele din urmă, de mersul prin ploaie. Eram doar un copil dar vedeam lumea ca pe un univers din care pleci mai repede decât îți dorești. Nucul era un fel de trecere, o trecere spontană dintre tristețe și fericire, dintre viață și moarte, dintre spirite și gânduri, dintre mine și acel copil nebun din iubirea pentru casă.

Un alt strop rapid se sfâșie pe mâna mea, mă trezește, mă doboară, mă ridică, nici nu știu ce mi-a făcut, dar m-a readus cu gândul la acest loc desprind din basme. Nu părea real, nimic nu părea real, mă simțeam prinsă într-o capcană. Priveam spre rotundul perfect al crengilor formate de copac, căci exact la fel era rotundul infinit în care mă învârteam. M-am hrănit cu fărâmele trecutului.

Descopeream în tine spații vaste, dar era oare iubirea o plăcere a neajunsului?

Elisa Moldovan, clasa a XII-a matematică-informatică

Ochii mei erau sticliți de atâtea speranțe deșarte, înmugurite parcă în fiecare zi: în amintirea zilei de ieri, ziua de altădată... ziua așteptată în spatele unei perdele cenușii, pretutindeni.

Priveam. Nu-mi erai nici insomnie, nici introspecție succulentă, ci doar un șir prelung de stinghere amintiri, flacără care nu se dorea a fi stinsă— o flacără care-mi ardea principiile, mă răsturna peste patimile minții, ale rațiunii și-mi picta deseori sufletul în cenușă unui suflu barbar.

Îmi erai speranță, inima mea de turtă dulce spera și dispera odată cu absența și prezența ta. Degetele-mi înmărmurite te pictau imaginar, trepidație lăuntrică... o plăcere de care nu mă puteam descotorosi vreodată, de care-mi atârnă ultima suflare a minții. Devineam un suflet peren, o infinitate de însușiri care se zugrăveau în dorul chipului tău— un dor marginal, cumplit, cutat de imposibilități.

Iubire, dacă ne va ierta vreodată focul, voi fi propria-mi plăsmuire aruncată în eșec, căci evocarea existenței mi te evocă pe tine, efemeră eternitate.

89 îndurerat

Vodă Mădălina

Clasa a IX-a Vocațional

Albai Alexandra (desen)

Clasa a IX-a Mate-Info

INSTANTANEE

Pe urmele revoluției din 1989

Montoi Melisa Antonia, clasa a IX- a Vocațional

Pronunțând cuvântul „revoluție”, fiecare om reacționează diferit. Pentru cei care au asistat și au fost martori, trezește în ei emoția trecutului de care se bucură că au scăpat, le răvășește gândurile și le ridică fiori pe șira spinării, însă, pentru cei nepăsători, acest cuvânt nu aprinde nimic, nici măcar o fărâmă de empatie și recunoștință.

În istoria întregii lumi, anul 1989 a fost unul memorabil. În Europa, regimurile totalitare s-au prăbușit în lanț. În toate celelalte țări, dictatori au înțeles că timpul lor de conducere s-a încheiat, numai în România nu a fost aşa. Nicolae Ceaușescu aflat atunci la conducere nu a vrut să accepte căderea regimului comunist și s-a împotravit.

Timișoara a fost primul oraș în care a pornit mișcarea revoluționară și protestele au avut loc sub egida „Azi în Timișoara, mâine în toată țara”, iar luptele de stradă au început să se desfășoare din ce în ce mai des și în cât mai multe orașe. Conducătorul Ceaușescu, văzând toate acestea, a ordonat armatei să iasă pe străzi și să tragă. Multe victime, răniți, familii îndurerate, însă conducătorului nu-i păsa de consecințele faptelor sale. Voia doar ca puterea să nu-i fie înlăturată.

Din data de 16 până în 22 decembrie, străzile din România arătau parcă desprinse din filmele de groază. Oamenii se puteau informa clandestin despre ceea ce se întâmplă în țară din

jurnalele de știri ale radiourilor „Radio Europa liberă” și „Vocea Americii”.

Ceaușescu a încercat să se adreseze oamenilor de la balconul „Comitetului Central al Partidului Comunist, dar surpriza a fost una neplăcută. Cei aflați în mulțime l-au întâmpinat cu reproșuri și furie. Acesta și-a dat seama că lupta a fost deja pierdută. Dictatura comunistă s-a prăbușit, iar Nicolae Ceaușescu părăsește sediul puterii cu elicopterul. Împreună cu soția sa, Elena Ceaușescu, sunt capturați. Procesul deschis pe numele dânsilor a început în data de 25 decembrie ora 13: 20 și s-a terminat în jurul orei 14:40. Sentința de condamnare la moarte a fost pronunțată la ora 14:45.

Elena Ceaușescu afirma „Împreună am luptat, să murim împreună!”, iar Nicolae Ceaușescu spuse în fața execuției „Trăiască Republica Socialistă România liberă și independentă! Moarte trădătorilor! Istoria mă va răzbuna!”

Două zile a mai durat revoluția. Pe data de 27 decembrie, focurile de armă au încetat.

Aceste momente au fost foarte grele pentru istoria poporului român. Totul a pornit de la dragostea părinților pentru copiii lor. Aceștia erau disperați pentru că nu exista hrana suficientă și nu-și puteau crește copiii aşa cum meritau reiese chiar din spusele oamenilor ce aclamau ”Vrem mâncare la copii!”, însă omul nu s-a limitat prin a cere doar

INSTANTANEE

hrană trupească, ci a început să ceară și hrană sufletească: LIBERTATE! Oamenii aveau nevoie de libertate. După ani și ani de dictatură, s-au săturat. Aveau nevoie să fie liberi arbitrii ai vieții lor, să ia propriile decizii, iar pentru a avea parte de acest lucru, oamenii au trebuit să-și asume riscuri.

Din punctul meu de vedere, ceea ce s-a întâmplat în anul 1989 ar trebui să ne facă să ne punem multe semne de întrebare. Atât de mulți oameni s-au jertfit pentru viitorul țării pentru că știau că țara are nevoie de eroi. Ei sunt eroii noștri! Cei ce au murit ne-au demonstrat tuturor că prin sângele lor și dragostea lor pentru țară, Dumnezeu le-a răsplătit eforturile și a ocrotit România.

Ce este foarte trist însă este faptul că noi nu știm să conștientizăm toate sacrificiile lor și nu apreciem. Tratăm totul cu indiferență, pe când pe acești oamenii ar trebui să îi luăm ca exemplu în orice domeniu. Ei ne arată că trebuie să te jertfești pentru ce crezi și să nu te schimbi niciodată doar pentru a fi pe placul cuiva.

Eu una nu pot decât să spun că suntem binecuvântați pentru că Dumnezeu ne-a protejat. Cei care au asistat acolo și au reușit să zâmbească, la final, chiar dacă poate și-au pierdut pe cineva drag și inima le-a fost zdrobită, au avut o tărzie imensă.

Dacă revoluția nu ar fi avut loc, noi niciodată nu am fi fost poporul de astăzi.

Revoluția noastră

Botez Laura, clasa a IX-a Mate-Inf.

Revoluția română din 1989 a constat în proteste, lupte de stradă și demonstrații desfășurate între 16 și 25 decembrie 1989. Toate aceste fapte au dus la căderea dictatorului Nicolae Ceaușescu și începerea perioadei de democrație, însă prețul plătit a fost mult prea mare.

Acești oameni au luptat pentru drepturile noastre pe care astăzi le avem, iar în vremea comunismului nici măcar nu le cunoșteam. Oamenii au protestat pentru libertate, pentru egalitate de șanse, pentru hrană, pentru un trai mai bun, însă toți au strigat, în final, LIBERTATE.

Pentru oamenii implicați în revoluție, libertatea însemna drepturi egale, condiții de muncă și de trai mai bune, dar mai ales puterea de a fi luate în considerare și părerile lor.

În orașele martire, au fost 1166 de victime și decese, multe dintre trupurile martirilor au fost arse, cauza să rămână ascunsă, iar familiile erau informate că rudele au părăsit țara.

După toate aceste atrocități, victoria a fost obținută de popor, Ceaușescu a fost înfrânt și supus executării, în data de 25 decembrie 1989.

INSTANTANEE

Pentru asta au luptat și asta au obținut: un stat cu reguli noi, o țară organizată diferit, conducători noi, dar același pământ și un singur cuvânt, ROMÂNIA.

Sunt recunoscătoare tuturor oamenilor care au luat parte la revoluție, dar mai ales victimelor, căci fără sacrificiul lor, nu am fi dobândit libertatea.

Această revoluție m-a învățat să gândesc bine cee ace fac, să am curajul să îmi susțin opinia, să am curajul să acționez, să lupt pentru mine și pentru dreptate, să fiu OM!

Revoluția din 1989

Moise Lorena-Adeline, clasa a IX-a Vocational

Cu toții știm că Revoluția românilor care a avut loc în anul 1989 a fost un eveniment cutremurător pentru cei care au participat și au prins acele vremuri. Generația noastră nu cunoaște greutățile prin care s-a trecut în acele timpuri, însă am fost dornici să aflăm, mereu, cât mai multe de la părinții și bunicii noștri.

Conducerea comunistă a avut avantaje și dezavantaje, din punctul meu de vedere. Toți oamenii aveau un loc stabil de muncă, rata șomajului fiind aproape inexistentă, s-au construit autostrăzi și multe din blocurile existente, iar în relația cu țările din afară, noi nu aveam datorii, ba chiar celealte țări aveau datorii în fața țării noastre. Însă, cu toate avantajele și lucrurile bune, românii o duceau foarte greu. Mâncarea era limitată, luată cu porția cu ajutorul aşa numitelor "cartele", se găsea foarte puțină, iar pentru a-ți revendica mâncarea pe ziua respectivă, trebuia să stai la cozi cu orele, în frig și îngheșuală. De cele mai multe ori nu exista căldură iarna, nu exista current, copiii veneau de la școală și se apucau iarna de teme pe întuneric, ori la lumina unei lămpii sau lumânări.

Dacă stăm să comparăm cu ce putem găsi astăzi, am învăța să fim recunoscători pentru ce avem. În ziua de azi, nu se pune problema că nu am găsi alimente destule. Avem mereu posibilitatea de a merge la magazin, unde găsim rafturi pline de dulciuri, lapte, pâine, fructe și multe altele, lucruri care se găseau foarte greu sau nu se găseau deloc pe vremea lui Ceaușescu, și să ne cumpărăm orice dorim, în orice cantitate.

Din poveștile bunicilor, putem afla că oamenii legau cu sărmă merele în pomi pentru a arăta mai bogați și schimbau vacile slabe cu vaci frumoase de la alte ferme.

Toate acestea până în momentul în care oamenii au spus "stop" și și-au dorit o schimbare. Au ieșit în stradă și au început să exclame „vrem mâncare la copii!”. A fost o mișcare spontană, chiar destul de puțin gândită.

INSTANTANEE

Primele strigăte de nemulțumire s-au ivit la Timișoara. Protestatarii au ieșit pe rând, unii pentru a-și spune nemulțumirile, alții din curiozitate și au rămas afară, dar s-au strâns mii de oameni.

Oamenii au murit pe capete din pricina altei mișcări stângace: ordonarea armatei și a securității să tragă în protestatari. Chiar dacă focurile de armă se auzeau din ce în ce mai des, nimeni nu s-a retras, ci au continuat să strige „Jos Ceaușescu!”. Putem observa, fără a sta pe gânduri, determinarea oamenilor și dorința lor de schimbare și, totodată, de libertate.

După o perioadă foarte scurtă de timp, grupurile de oameni au început să apară în mai multe părți ale țării, iar în ziua de Crăciun, Nicolae Ceaușescu împreună cu soția sa, Elena Ceaușescu, au fost omorâți prin împușcare. Acela a fost momentul în care conducerea comunistă și-a găsit sfârșitul, iar România a devenit o țară liberă. Toate acestea datorită oamenilor sacrificiați, a protestatarilor care au ieșit în stradă și care și-au cerut libertatea pentru ca noua generație să poată trăi liberă.

Le vom fi mereu recunoscători!

INSTANTANEE

De ce iubim Crăciunul?

Drăgușescu Paula, clasa a XI-a Filologie

Una dintre cele mai îndrăgite perioade ale anului este chiar cea a sărbătorilor de iarnă, căci prin a lor puritate și magie, acestea aduc bucurie, armonie și iubire, fiind un prilej inedit de a ne apropiă mai mult de cei din jur. Totodată, cu venirea sărbătorilor, își fac apariția și maiestuoșii fulgi de nea, ce transformă imaginea dezolantă lăsată de toamnă, într-un peisaj de poveste, plin de omăt și fericire.

De când mă știu pot spune că am iubit Crăciunul. Copil fiind, îl iubeam datorită cadourilor de la Moș Crăciun, pe care le găseam sub brad, atunci când mă întorceam obosită de la colindat, indiferent de cât de cuminte sau nu eram pe parcursul anului. Cu cât am crescut, am început să iubesc Crăciunul datorită sentimentului de bunăstare sufletească pe care îl simt atunci când mă aflu în sânul familiei mele, pentru fericirea care se resimte în toată casa atunci când sosește momentul împodobirii bradului, așteptarea cu nerăbdare a colindătorilor printre care mă numărăm și eu acum ceva timp, niște vremuri de care îmi aduc mereu aminte cu nostalgie, și nu în ultimul rând de bucuria de a fi înconjurată de atâția oameni dragi mie.

Totuși, în acest an, Crăciunul va fi puțin diferit, principala cauză fiind situația epidemiologică în care ne aflăm deja de aproape trei ani de zile. Unii membri ai familiilor noastre nu ni se vor putea alătura la masa de Crăciun, pentru că este foarte riscant, iar în aceste vremuri sumbre, sănătatea și siguranța celor dragi trebuie să primeze. Situația este într-adevăr una extrem de tristă, dar totuși ne încălzește gândul că deși aceștia nu pot fi alături de noi fizic, sunt totuși sufletește, iar prin intermediul tehnologiei avem prilejul de a-i vedea și comunica cu ei, indiferent de locul în care se află. Este adevărat că acest Crăciun „online” nu va putea fi niciodată comparat cu cel pe care îl știam și îl așteptam cu nerăbdare odinioară, dar în prezent ceea ce mai bună soluție poartă avem.

Deși și pe mine mă întristează gândul că nu îi voi avea alături în acest an pe toți cei dragi, încă aștept cu nerăbdare această sfântă sărbătoare, fiindcă într-adevăr, Crăciunul este ceva aparte. An de an, în această perioadă fiecare dintre noi are o trezire spirituală, care ne face mai buni, mai drepti, mai mărinimoși, pentru că odată cu nașterea Mântuitorului Iisus Hristos, sărbătorim de asemenea și renașterea propriului nostru suflet.

În încheiere, pot spune că iubesc Crăciunul pentru o mulțime de motive, dar cred că principalul este acela că nu îmi pot imagina o lume fără el, și cred că nici voi. Această perioadă simbolizează nu numai nașterea Mântuitorului, ci și bunătatea și puritatea ce sălășluieste în fiecare dintre noi, oferindu-ne o dată pe an prilejul de a ne aminti cu drag de cea mai frumoasă perioadă a vieții noastre, adică, copilăria.

Compozitori bănățeni

Prof. Drăghina Ioan

Iosif Ivanovici

Ioan Ivanovici, cunoscut și ca Ion sau Iosif (n. 28 ianuarie 1845, Timișoara, Imperiul Austriac – d. 28 septembrie 1902, București, România) a fost un clarinetist, dirijor și compozitor român de muzici militare și muzică ușoară. Creația lui cuprinde în majoritate dansuri (vals, cadril, polcă) și marșuri. Cea mai cunoscută compoziție a sa este valsul „Valurile Dunării”.

Fiu al lui Axinte și Persida Ivanovici, a fost botezat la vechea biserică greco-ortodoxă Sfântul Ilie din cartierul Fabric. În copilărie, a primit în dar un flaut pe care a învățat să îl mânuiască de unul singur. În 1859 a intrat copil de trupă în fanfara Regimentului 6 Infanterie din Galați. Aici, a luat lecții de clarinet sub îndrumarea lui Alois Red. S-a dovedit a fi unul dintre cei mai talentați interpreți din regimentul său și a fost încurajat să studieze muzica la Iași, unde s-a aflat sub îndrumarea pedagogului Emil Lehr. Ulterior, a fost numit dirijor al mai multor formații de muzică militară.

Ivanovici a rămas aproape întreaga viață la Galați, avansând ca ofițer. Interesul pe care îl

manifesta pentru muzicile militare a culminat cu numirea lui în 1900 în funcția de inspector general al muzicii militare din România.

Cariera desfășurată de timpuriu în jurul ansamblurilor militare i-a sădit interesul pentru compoziție, genul abordat pendulând între muzica ușoară (dansurile) și scriitura în caracter marșal (piese pentru fanfară, marșuri). Este integrat generației de compozitori de vals vienez, al cărei exponent de prim rang este Johann Strauss-fiu; de altfel, discografia sa îl surprinde în această ipostază cel mai adesea, numele său fiind regăsit pe compilații de gen mai curând decât pe discuri proprii (una dintre puținele astfel de apariții a fost realizată de către Orchestra Filarmonică „Banatul” sub conducerea lui Ion Iancu, editată de către Electrecord și Discovery Records).

Ivanovici s-a stabilit în 1901 la București și a murit aici, un an mai târziu.

A compus peste 350 de piese. Este însă cunoscut pe plan mondial prin valsul „Valurile Dunării”, piesă care s-a bucurat de un succes atât de mare, încât a fost uneori atribuită altor compozitori, între care și Johann Strauss-fiu. A fost interpretată prima dată la Expoziția Universală de la Paris din 1889, în aranjamentul semnat de Emile Waldteufel, unde a câștigat premiul pentru compoziție și a devenit imnul expoziției.

Între compozițiile lui Ivanovici se înscriu nenumărate mazurci, polci, cadriluri, serenade, romanțe, piese în stil popular (de pildă, „Sârba moților”, care a fost creată pentru a pune în lumină originea ardelenescă a compozitorului). Piese de Ivanovici precum „Porumbei albi” sau „Hora micilor dorobanți” fac parte din repertoriul fanfarelor militare și astăzi.

INSTANTANEE

Timotei Popovici

Timotei Popovici (n. 20 august 1870, Tincova, județul Caraș-Severin – d. 11 septembrie 1950, Lugoj) a fost un preot, pedagog și compozitor român.

Studii la școala civilă și școala pedagogică (1882-1890), apoi la Institutul teologic (1890-1893), toate în Caransebeș, studii de armonică și compoziție cu profesorul Gavriil Musicescu la Conservatorul din Iași (1893-1895).

Învățător la școala primară din Lugoj (1895 - 1896), profesor de muzică la "Școlile centrale române" din Brașov (1896-1899), dirijor al corului Bisericii Sfântul Nicolae din Șchei și ai altor coruri din Brașov, profesor provizoriu (1899), apoi titular (1906-1919) de Muzică vocală și instrumentală la Institutul teologic-pedagogic din Sibiu, apoi la școala normală Andrei Șaguna" tot în Sibiu (1919 - 1936); dirijorul corului catedralei metropolitane (1899-1940) și al altor coruri din Sibiu. În anul 1915 a fost hirotonit diacon și preot, iar mai târziu a devenit protopop.

Compozitor de seamă, a alcătuit numeroase compoziții laice și religioase, pentru

cor de copii, coruri școlare, coruri pe trei voci și bărbătești

Opera sa muzicală a fost publicată în următoarele colecții:

- Cuvântările Liturghiei pe trei voci egale, ed. I Sibiu, 1902 (ed. a II-a, Viena, 1908, 21 p.);
- Douăsprezece cântece de scoală pentru două și trei voci egale. Caietul I, Sibiu, 1901 (ed. a II-a, 1902);
- Caietul II, Sibiu, 1904;
- Carte de cântece pentru școalele primare, gimnazii inferioare, scoale reale, civile și preparandii, Sibiu, 1911, VI + 36 p.;
- Repertor coral (cântece pentru cor de bărbați). Colecție litografiată pentru uzul elevilor Seminarului "Andreian", Sibiu, 1914, 95 + 29 p.;
- Cântece naționale, Sibiu, 1920, 64 p.;
- Carte de cântece, Sibiu, 1923, 168 p.,
- Cântările Liturghiei pentru două voci egale, Sibiu, 1942, 24 P.;
- Cântările Liturghiei pentru cor mixt, ed. a III-a, Sibiu, 1943, 100 p.;
- Florile dalbe. Colecțiune de colinde și cântece de stea pentru cor mixt și de bărbați, I, Craiova, f.a., 32 p.; II, Sibiu, 1945, 52 p.

S-a îngrijit de republicarea cărții lui D. Cuntan, Cântările bisericesti după melodiile celor opt glasuri (ed. a II-a, 1925, în colaborare; ed. a III-a, ed. a IV-a, singur, Sibiu, 1943, 96 p.). O parte din opera sa - Coruri - publicată în 1957.

A publicat și o serie de studii teoretice, sări de seamă, recenzii, în revista „Vatra Școlară” de la Sibiu, "Telegraful Român" s.a.

SUNETUL ARE CULOARE, CULOAREA ARE SUNET

Prof. Bistrean Sanda

Se întâmplă de multe ori în viață să avem o stare de plutire, de evadare din lumea în care trăim, lăsându-ne purtați de sunete și culori.

Pictorul Wassily Knadinsky a semnalat corespondențe între sunete și culori în felul următor: „un mijloc de a exercita o influență directă asupra sufletului, culoarea este clapa. Ochiul este ciocanul. Sufletul este pianul cu multe coarde. (...) Artistul este mâna care, pe o clapă sau alta, face să vibreze corespunzător sufletul omenesc.”

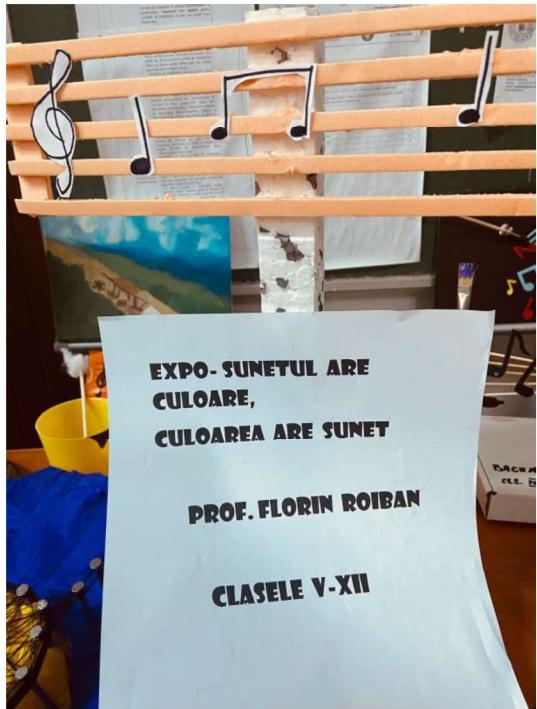
- „Albul și negrul îndeplinesc rolul pauzelor în muzică.”
- „Roșul deschis (Saturn) amintește sunetul fanfarelor, în care tuba vine cu tonul ei încăpățânat, insistențios, puternic.”
- „Oranjul răsună ca un clopot moderat de biserică, ce cheamă credincioșii la rugăciune.”
- „Galbenul luminos răsună ca o trompetă ascuțită... sau în fanfare strălucitoare.”
- „Aș desemna verdele cel mai bine prin sunetele liniștite, prelungi, de o înălțime mijlocie, ale viorii.”

- „În reprezentarea muzicală, albastrul-deschis seamănă cu un flaut, iar albastrul-închis cu un violoncel.”

Elevii liceului nostru, coordonați de către profesorul de desen, Florin Roiban, au încercat să atribuie fiecărei culori un sunet. Corespondențele dintre cele două s-au concretizat în câteva lucrări excepționale care au făcut parte dintr-o expoziție „Sunetul are culoare, culoarea are sunet”, expoziție pe care o puteți vizualiza la parterul liceului nostru.

INSTANTANEE

Divergent

Albai Alexandra
clasa a IX-a Mate-Inf.

Filmul „Divergent”, publicat în anul 2014, regizat de Neil Burger și al cărui scenariu a fost scris de către Evan Daugherty și Vanessa Taylor, este o primă parte a serialului provenit din romanul „Divergent” de Veronica Roth.

Genul se încadrează în:

- **Acțiune**
- **Aventură**
- **Mister**

Actorii filmului: Rolurile principale sunt preluate de Shailene Woodley (Tris) și Theo James (Patru)

Rolurile secundare sunt Ansel Elgort, Kate Winslet, Zoe Kravitz, Jai Courtney etc.

Filmul spune povestea unei fete pe nume Beatrice Prior care trăiește alături de familia sa într-un orășel desprins de lumea de afară,cea nevăzută.

Împărțit în 5 districte:Abnegația, Neînfriarea,Candoarea,Prietenia și Erudiția,fiecare copil care ajunge la vârsta de 16 ani este nevoit să își aleagă propriul destin,însă Beatrice se dovedește a fi complet diferită față de ceilalți,ea gândește **altfel**,având cea mai rară facțiune,divergența.

Aceasta trebuie să își țină secretul ascuns pentru a nu-și pune viața în pericol,deoarece Jeanine,liderul eruditilor,este determinată să ucidă toți divergenții.

Fata își începe calea către neînfricați,negândindu-se la consecințe,căci pentru a fi unul de-al lor are obligația să fie înfingăreață și puțin nebună.

Odată ce ajunge „acasă”,totul ia o întorsătură gravă,fetița aceea inocentă nu se mai numește Beatrice,ci Tris,a cărei aventură doar ce începe.

Pentru a afla continuarea,îți recomand să vizionezi filmul,vei trăi clipa aşa cum am trăit-o eu!

Cum mi s-a părut filmul?

Cel mai mult mi-a plăcut la acest film ideea centrală și calitatea cultivată rar,cu precizie și seriozitate.

Faptul că Tris a reușit să treacă peste obstacole m-a fascinat de-a dreptul.Puternicia ei mă motivează mai mereu,mi-am dat seama încă o dată că ambiția este cea care stă în spatele succesului și al fericirii depline.

La nivelul scenei,actorii au jucat un rol de asemenea important,caracterizarea și expresivitatea fiecărui exprimă dedicație pentru propria carieră,un alt exemplu al ambiției. Vocile și coloana sonoră au jucat și ele un rol de frunte.

Pot spune că „Divergent” este unul dintre filmele de neuitat.Am simțit diferite stări,începând cu curiozitate,continuând cu tristețe și terminând cu o căldură ce mi-a oferit o stare prosperă.

Vă îndemn să încercați acest film,în special pentru cei interesați de acțiune și Sci-Fi.

INSTANTANEE

Consiliul școlar al elevilor

Ariana Cserny, clasa a IX -a filologie

Colegiul Național „C.D.Loga” are un colectiv aparte, un colectiv cu suflete deschise și frumoase. Zilnic, elevii întâmpină cu anumite dificultăți ... fie cu exigență profesorilor, fie cu unii colegii. Aveam nevoie de un „receptor” al problemelor din școală.

Noi, Consiliul Școlar al Elevilor, le-am sărit în ajutor. Dorim să ne știm Colegiul în siguranță. Rolul nostru este de a apăra drepturile elevilor, de a rezolva problemele din instituția de învățământ, de a organiza proiecte în favoarea mediului școlar și de a ne apropiua unui de ceilalți. Consiliul școlar al elevilor este structura consultativă și reprezintă interesele colectivității. Funcționăm în baza unui regulament propriu. Desemnăm un cadru didactic care ne asigură o comunicare eficientă. Sprijinim școala prin mai multe departamente:

- președintele
- 2 vicepreședinți
- departamentul juridic(avocatul elevului)
- departamentul de PR și comunicare
- departamentul de cultură, educație și programe școlare.

Avem săptămânal ședințe. Discutăm și punem la cale proiecte disciplinare, încercăm să transformăm defectele școlii în calități și cel mai constructiv lucru, ascultăm complicațiile pe care le avem și punem elevii pe o arripă a comunicării directe și libere.

Împreună rezolvăm totul! Suntem uniți și avem mari speranțe că mediul școlar se va îmbunătății!

Proiecte ale Consiliului Elevilor

Ana Jurj, clasa a X-a matematică-informatică

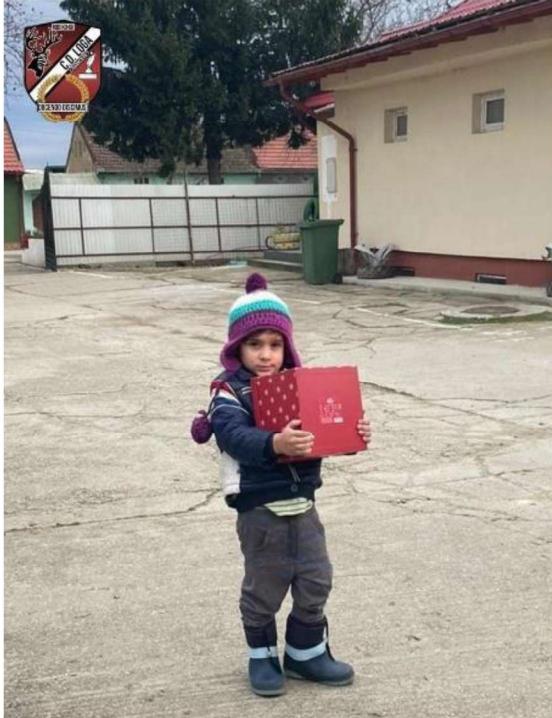
Am întrebat câțiva dintre elevi dacă este de ajutor Consiliul Elevilor în școala noastră... Răspunsurile lor au fost pozitive. Unul dintre elevi ne-a spus că este mulțumit de ceea ce facem pentru școala noastră. Faptele bune și jocurile distractive aduc o stare bună școală. În momentele acestea, lucrurile pe care le facem ne ajută să uităm de perioada neplăcută prin care trecem.

Sperăm să fim de ajutor și la cât mai multe lucruri frumoase pentru școala noastră!

Un alt elev ne-a spus că apreciază implicarea noastră problemele școalare. Îi plac proiectele noastre și speră la cât mai multe activități.

INSTANTANEE

Nu ne-am oprit aici și am mai întrebat colegi ce părere au. O colegă ne-a spus că prin reprezentanții consiliului putem avea parte de proiecte noi și activități minunate. Cu ajutorul nostru ei își pot exprima liber dorințele.

zâmbete...bucurie...suflete deschise...Crăciun

Vin sărbătorile și vrem să profităm din plin de zilele petrecute fizic la școală. Au venit către noi multe idei și păreri. Acestea sunt un prilej de bucurie. Iubim să vedem implicarea colegilor, dar și a profesorilor. Spiritul Crăciunului și-a făcut deja loc. Zilele acestea am început cu „Vânătoarea de Crăciun”. Vom face și un stand cu delicii și ornamente făcute manual. Vom avea un concurs de creativitate: „Decorarea ușii clasei”, dar nu în ultimul rând: „Shoebox”. Nu am uitat nici în acest an de copilașii care nu au posibilități. Suntem dornici să le aducem un zâmbet pe față și să le facem sărbătorile mai frumoase.

INSTANTANEE

1 DECEMBRIE ȘI PORTUL POPULAR ROMÂNESCU

EXPOȚIȚIE DE CRĂCIUN

Prof. Cozma Nicoleta

Cu prilejul sărbătoririi a 103 ani de la Marea Unire din 1918, am dorit ca elevii Școlii de Arte Plastice din cadrul Colegiului Național „C.D. Loga”, să expună lucrări pe această temă în care să evidențeze, prin culoare și desen, sentimentele pe care le trăiesc în preajma apropiatei zile de sărbătoare națională. S-au realizat astfel compoziții plastice în care nu au lipsit tricolorul sau culorile drapelului fie proriu-zis, fie în fundal.

Trebuie precizat că elementul de bază al tematicii expoziției îl reprezintă aşa cum ne dăm seama și din titlu, portul popular românesc. Am realizat astfel împreună cu elevii, niște figurine din materiale reciclabile (carton, peturi, șervețele, ață, ziar etc.) în tehnica papier mache. Acestea reprezintă fete și băieți îmbrăcați în costume populare din diferite zone ale țării (Banat, Moldova, Ardeal, Oltenia, Muntenia).

De ce am ținut neapărat să realizăm lucrări cu costume populare? Pentru că români poartă de obicei acest port în ziua națională, sau măcar o ie ce aduce aminte de vechea îmbrăcăminte a românului în special de la sat. Dar nu e singurul motiv, costumul popular românesc reprezintă o sinteză aş putea spune a ceea ce înseamnă artă populară și decorativă. Nu există cămașă bărbătească, ie, cătrintă, suman, brâu, ștergar, sau orice element din componența unui costum popular doriți dumneavoastră, din orice colț al țării, în care să nu existe în cusăturile aplicate, stilizări ale diferitelor flori, animale, diverse plante, păsări și chiar oameni prinși în horă. Oare, nu stau aceste stilizări la baza studiului compoziției decorative din cadrul disciplinei de educație plastică și arte vizuale? Iată de ce s-au realizat aceste ținute populare, după costume autentice pe cât posibil. Copiii au muncit foarte mult, am avut și întreruperi în contextul actual, dar am revenit și s-a reluat repede activitatea. Elevii au lucrat cu multă placere și râvnă.

Am introdus cumva și tehnologia, studiind și cercetând diferite costume tradiționale din diferite colțuri ale țării prin intermediul internetului, fiecare alegându-și fie ce i-a plăcut fie chiar un costum din zone de proveniență ale membrilor familiei care nu sunt din Banat. De asemenea, nu au lipsit nici orele on-line, în prezent încă lucrez cu două fete care se conectează de acasă pentru a finaliza lucrările. Mai sunt figurine de terminat acestea rămânând în expoziție până la vacanța de Crăciun.

Elevii care au realizat desenele și figurinele fac parte din clasele V-VIII, ale Colegiului Național „C.D. Loga”, dar și din Colegiul Național „Traian Doda” care frecventează Școala de Arte plastice. De

INSTANTANEE

asemenea, sunt și lucrări (desene) a trei elevi foarte talentați din clasele a IX-a și a X-a, de la Seminarul Teologic Ortodox „Ioan Popasu”, din Caransebeș.

Expoziția este panotată la parterul Colegiului Național „C.D.Loga” , dar a fost mai mult gândită a fi o expoziție în mediul on-line, dat fiind contextul pandemic. Expozițiile de acest gen le realizam de obicei cu public mai mare, dar ne adaptăm situației și majoritatea expozițiilor vor fi adaptate pentru a putea fi vizualizate mai mult în mediul virtual, căutând soluții specifice. Dacă până acum exponatele trebuiau să fie panotate după anumite reguli într-o galerie de artă, acum trebuie căutate mijloace de a pune în valoare arta în mediul on-line.

După data de 6 Decembrie, o parte din lucrările expoziției au fost schimbate și anume este vorba de compozițiile care aveau ca reprezentare tematică specifică de ziua României.

Lucrările înlocuite reprezintă tema de „ Crăciun”, astfel desenele și picturile sunt imagini pictate cu elemente specifice perioadei: brazi împodobiți, Moș Crăciun cu renii lui, peisaje de iarnă și nu în ultimul rând scena Nașterii Domnului. Au rămas în expoziție figurinele în costume populare pentru că ele se potrivesc și pentru expoziția de 1 Decembrie, dar și pentru cea de Crăciun, portul popular reprezentând simbolul satului românesc unde au luat naștere toate tradițiile specifice din perioada Crăciunului și Anului Nou.

Expoziția rămâne panotată pentru admirare până la intrarea în vacanța de Crăciun.

INSTANTANEE

INSTANTANEE

CUPRINS

Editorial.....	1
Cu obiectivul prin...	6
Din lumea științei și tehnicii	12
Diversitate lingvistică.....	14
E-learning.....	22
Fărâmituri de lectură cu ceai.....	29
Atelier	30
Cronică de artă.....	38
D'ale adolescentilor.....	45

Materialele pot fi trimise pe platforma google classroom: Instantanee – Revista școlii

Precizări:

Textele vor fi culese în Times New Roman, corp 12, cu semne diacritice, atent corectate.

Revista poate fi vizualizată pe următoarea adresă: www.cncloga.ro

I. S. S. N. 2065-4804

Geoffrey